

SA FONT

Núm. 75
Son Servera - Año VIII

Junio 1992
Declarativo: 75 ptas.

Festes de Sant Joan 1992

Ferré i Andreu
Son Servera - 92

Revista d'Informació General

Adreça:

P. Antoni Servera, 38 A

Telèfon:

56 73 13

Dipòsit Legal:

PM/1985

Edita:

Col·lectiu S'Albelló

Imprimelx:

Informacions Llevant, S.A.

Director:

Santiago Sevillano

Consell de Redacció:

Col·lectiu s'Albelló

Comptabilitat:

Joan Massanet

Col·laboradors:

Sebastià Vives «Perleta»

Mateu Servera

F. Torvisco

J. Ballester

J. Servera, Pvre.

Joan Massanet

Joan Mari

Bartomeu Caldenty

Juan Mari

Bartomeu Caldenty

F. González

Foto Fernando

Robí de B.

Gonçal López Nadal

J. Rojo

Salvador Servera

i altres

Els articles apareguts en aquesta revista, expressen únicament l'opinió dels seus autors. Sa Font únicament es fa responsable dels articles

Editorials que expressen l'opinió del Col·lectiu S'Albelló

Festes i bauxes de Sant Joan

Ja som a festes, malgrat no ho paresqui, un any darrera l'altre sempre acaba per arribar Sant Joan, amb els truis i bulles que hi comporten uns dies dedicats a les diversions i a passar el que més bé podem la festivitat del nostre Patró servirí.

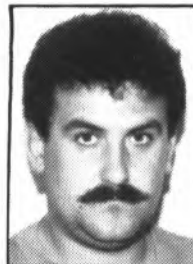
Podem afirmar sense dubte que aquestes festes seran el vertader examen per a en Ton Cànovas, Regidor de Cultura que sovint sovint ha defensat unes festes menys costoses, més populars i participatives, més de poble. De moment pareix que més barates ho seran, al manco uns cinc milions, però falta sebre si la qualitat també mancarà, o pel contrari seran més populars i riques en quant a participació popular i el que és més important quan a acceptació per part dels serverins. En tot cas això seran temes per analitzar una vegada acabades les festes de Sant Joan, amb coneixement de causa, ara tot haurien de ser conjetures i comentaris que res ajudarien a que tot anàs el millor possible.

Des d'aquesta pàgina vull avui convidarvos, en la meua qualitat de servirí a que participeu, que aquesta vida són tres dies i quan tenim l'oportunitat de gaudir de bons ambients els hem d'aprofitar, ja que vendran mals moments per patir de bo. Estam en festes i hem de procurar comportar-nos com a tal, amb el caracter festiu i bullós, oblidant per uns dies els problemes, donant-mos cencers al goig i a l'emoció, sense

traves, sense mirar compostures, de cor i genuïnament, coma SERVERINS QUE SOM TOTS ELS QUE NASQUÈREM AQUÍ I ELS QUE SENSE FER-HO SENTIM EL MA-TEIX ESPERIT DE POBLE.

VISCA SON SERVERA, VISQUEN LES FESTES DE SANT JOAN!!!

P.D.: Sols un petit comentari faré avui sota el programa de festes. Estic completament d'acord amb la normalització lingüística però, escriure tot el fullet de programació sols en mallorquí... això és un poc fort Sr. Cànovas!!! Pensau sols per un moment a qui va dirigit aquest fullet, tant als mallorquins, que part de la gent d'edat no enten el mallorquí escrit i als peninsulars. Normalitzau, però en bones passa a passa, sense que aquesta suposi una trava pel que no entén la nostra llengua. Feis els escrits, comunicats, cartells, fullets oficials, etc. en les dues llengües. Pensau que ens administreu a tots, mallorquins i peninsulars.

S. Sevillano

Enamorar-se a Son Servera

Tothom guarda dins algun raconet del seu cor la novel·la dels seus primers amors. No em referesc als amors adolescents i primaverals, que hem contat mil vegades. Estic pensant, més bé, en els amors infantils. La primera nina o el primer nin que passà davant els nostres ulls i el cor ens començà a bategar d'una forma desacostumada. Teníem vuit o nou anys... i enamorar-se era un joc, igual que jugar a «alto» o jugar a «banya».

Un vespre de diumenge, en aquell espai que a Son Servera fou el bressol de molts d'enamoraments —recordau el que anomenàvem «El Passeig»?— vaig entregar a una nina de vuit anys un paperet amb uns versos. En aquells temps sols sabíem escriure en castellà:

*«Si yo fuera jardinero
te entregaría un rosal
pero como no lo soy
te entrego mi corazón»*

Li vaig deixar furtivament dins la butxaca del vestit per por a que no el m'acceptas, i vaig fugir corrensos. Aquell atreviment em causà culpa i plaer a la vegada, però jo no era ja el mateix: m'havia agosarat i això em feia sentir un home.

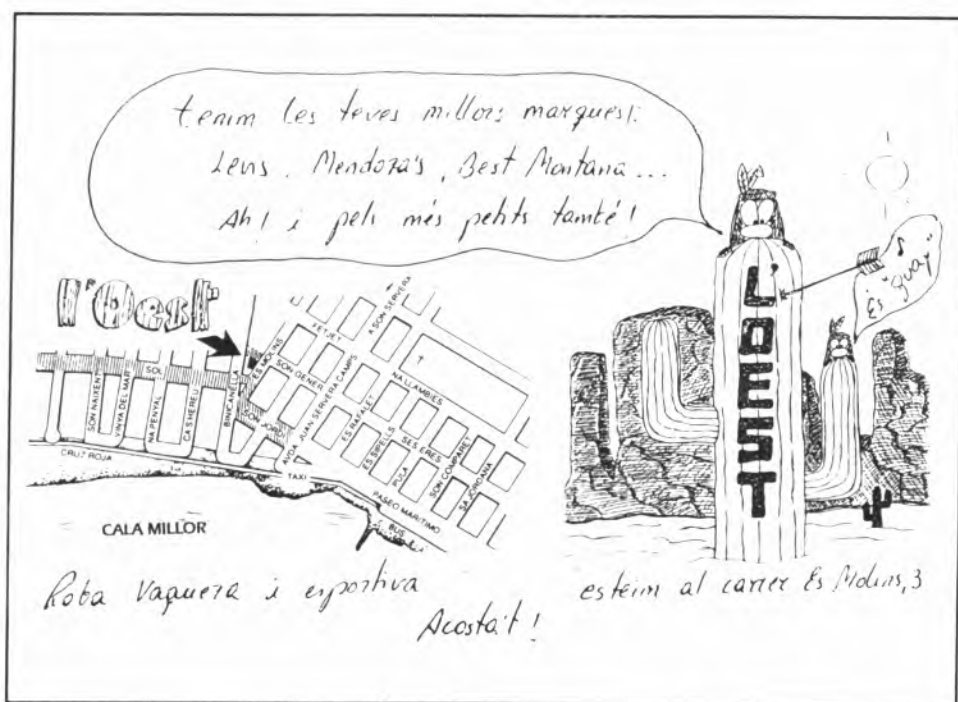
Era un més dels esdeveniments amorosos que cada diumenge succeïen al «Passeig». Era un costum del poble. Devers les set del capvespre, durant l'hivern, i més tard en els mesos d'estiu, la gent espontàniament anava a passejar-se pel carrer principal de Son Servera, des de Sa Plaça fins al cantó de Can Vidal. Mentre els nins corrien i feien «travessures», els jovenets anaven més en sèrio. Era el lloc propici per començar a «acompanyar», que era el gest inaugural de tot festeig. Festejar era quelcom més seriós i formal, i es deia de qualcú que festejava quan ja «anava a la casa». Mentre que «acompanyar» era un ritus previ sense compromís on es permetia fer coneixença de l'altre d'una forma lliure. «El Passeig» era més que res

un lloc on s'hi anava a aprendre a estimar, començant per aquell ritus d'iniciació que era «acompanyar». Fileres de jovenetes que anaven de Can Vidal a Sa Plaça i colles de jove-

nets que tornaven de Sa Plaça a Can Vidal. Això era «El Passeig», però també espiar. No era gens innocent aquell caminar ininterromput al llarg de dues o tres hores. Els casats hi anaven sovint amb els seus fills a prendre l'aire o a entretenir-se una estona. També les parelles de nuvis hi arribaven, quan estaven ja cansats de passar sols el capvespre. Però sobre tot «El Passeig» era un lloc per mirar, per intentar, per provar, per canviar. Lo més atractiu del «Passeig» era, sens dubte, aquest llenguatge secret, amb codis xifrats, que sols sabien destriar els que començaven a estar tocats d'ala. Allò, sí, era un joc, una vertadera festa, a la vista de tothom, però que sols «veien» alguns, els implicats.

A l'estiu, sobre el catafalc que presidia la Plaça, tocava la Banda de Música pecetes fàcils, conegudes i rioleres, mesclant aquelles tonades amb la calor que minvava a mesura que s'acostava la nit. Pareixia que la música creava un clima de distracció general, lo qual feia possible que els enamorats estassen més atents a aquella comunicació secreta que es donava entre aquells que es comen-

caven a estimar-se.

És tot un llibre el que es podria escriure sobre «els costums amorosos» de Son Servera, com ho feu Na Carme Martín Gaité dels «costums amorosos dins l'Espanya de la postguerra». No hi ha espai per fer-ho. Sols vull recordar aquí els que anomenàvem «cassons». «Demà hi ha un cassó!. I qui se casa?». Conservo la còpia d'un exemplar d'aquelles partitures que En Joan Bessó tocava als cassons, i sovint per fer memòria del que guardo dins el cor i darrera

les pupiles les interpreto amb el meu petit armònim. Mentres ho faig i em deixo dur per la nostàlgia d'aquella música apareix davant mi un espectacle meravellós. L'altar Major està adornat amb la «tenda» color de cel, que baixa com un gran mantell des de l'altura d'una corona. En el centre la Verge Immaculada. Les núvies volien casar-se baix aquell esguard virginal i blanc, sentint-se així més resguardades per entrar dins la nit del plaer i la gaubança. Encara sent l'aroma dels lliris que eren les

flors amb que les amigues solien adornar el dia abans l'església. Els reclinatoris amb domàs vermell sobre el presbiteri. Tot estava a punt. Les portes de l'església de pinte en ample. Allà esperava el nuvi, amb un «traje» d'estreno i una corbata que mai havia emprat. Les veïnades «badaven». Eren les onze del matí. De blanc la núvia feia l'arribada, i mentres resplandien dins el temple humil de Son Servera els acords de la Marxa Nupcial de Mendelssohn, el nuvi del braç de la seva mare i la núvia del braç del seu pare avançaven lentament. Aquell dia de somni ells, sí, eren els protagonistes. A mí, escolanet de vuit anys, el que m'arribava era l'emoció. El clima que envoltava els cassons de la meua infància era ambivalent, una mescla de dol i d'alegria. Era una il·lusió trista. Casar-se era separar-se de la casa natal, dels pares. I al mateix temps era la festa de la maduresa i de la independència. Formar una nova casa. Crear una nova família. Poder viure el seu desig més lliure.

«Catalina, vols prendre per espòs a n'En Joan segons el ritus que mana la Santa Mare Església?»

I ella responia amb un somriure tímid: «Sí, Pare». N'estava tan orgullosa Na Catalina de què En Joan fos tot i sempre per ella.

Dels pobles s'han escrit històries, s'han fet estudis d'investigació, de sociologia, d'antropologia, estudis ambientals, de política agrària. Resta, no obstant, per escriure la Història de les Emocions. Si vos heu fixat és el que jo intent, de forma molt incipient i senzilla, en aquests articles de Sa Font és recórrer la geografia de Son Servera, posar de relleu aquells llocs que estan carregats de sentiments. És el que jo anomeno «la memòria del cos». Aquests llocs —l'escola, els cafès, el cinema, l'estació, els rentadors, les botigues, l'església, ca ses monges, es cementiri, el passeig— ens desperten i removen els sentiments que portam dormits dintre el cos. Recordar idò el fet d'enamorar-se a Son Servera és com tornar enamorar-se.

SUPER OFERTA

Sofás 2 y 3 plazas:

85.000 pts.

Con mini cadena musical de regalo

NO DEJE PASAR ESTA OPORTUNIDAD

* * *

Confeccionamos cortinas:

VENECIANAS, PAQUETE, BALON,

NUBE y GALERIAS

* * *

También confeccionamos edredones y colchas a juego con las cortinas.

VISITENOS, PRESUPUESTO SIN COMPROMISO

MUEBLES ARANO

Les Festes de Sant Joan d'un temps

La bandera dalt del campanar i un repicar de campanes eren les primeres senyals d'unes festes que, cada any, el nostre poble se preparava per celebrar.

Les festes patronals, eren com una fumada, com un respir un temps de messes, quan la pagesia començava a recollir els seus fruits, quan les espigues daurades omplien els camps de gavelles, mentre unes vaques fan cruixir el rostoll, i unes gotes de suor brillen en les fulles de les faus. Tot això ocorria en el mes en que els dies fan més curtes les nits, i aquests fan brillar més les estrelles. I, arribava el dia de la festa. Ballava el sol a la matinada, l'aigua de set pous, multiplica els colors dels clavellers, i de colors són també els paperins cobrint places i carrers. Les cases obertes «en pinta n' ampla», parets blanques de calç, trespols verdetjats i amb olor d'alfabeguera.

Faldes almidonades i vestits floretjats, galtes enceses, com a roselles i bergantells arromangats portant canyes amb pollastres penjats.

A l'església l'altar fuma i predica-dor extern amb assistència de les primeres autoritats. Música en el catafal, i una colla de xeremiers, recorrent carrers enmurtats corregudes en el cos, a on el blat ja havia estat segat. I a la part del capvespre, corregudes de cintes de mil colors que les fadrines havien brodat. El vespre, berbenes i ball de bot i un passeig ben animat.

Acaben d'arribar els trens estibats de gent, vendrà aquella al.lota que tant he somniat?

És nit de festa, roden les rodelles que il.luminen la plaça i allà està l'al.lota amb un vestit parfalanat, un somni realitzat?

Una nit de festa en un cel estrellat.

PESAVI

Una pierna tapa a otra

«Estamos aquí porque nos da la gana». (Legítimo y democrático pero no ético). Con esta frase el número uno, y el número dos del partido en el Poder dejaban bien claro lo que en realidad piensan hacer con este nuestro País. El Sr. Guerrá habla en Sevilla y dice que la «Expo» es una obra del PSOE cosa que por cierto es una mentira como un piano, y yo me pregunto si por una nefasta casualidad la Exposición de Sevilla fuera un fracaso se harían también responsables de este fracaso, o por el contrario nos volverían con el cuento de que «equivocarse es de humanos» (léase el 80 por cierto de las promesas electorales importantes no cumplidas).

Y es que como una pila (lo cual

me parece normal) los dirigentes del PSOE se defiendan los unos a los otros, ponga por ejemplo al Sr. Jaime Blaco Cervena, que nos sale con el consabido, machacado y caduco lema: «Felipe tiene un proyecto político» además «va como una moto», por las barbas de Rol Marx, que nos dejen de proyectos y nos hablen de realidades han tenido, diez años diez, para hacer efectivo su primer proyecto político y los trabajadores hemos visto poco, mas bien hemos padecido lo que ha sido ese proyecto, y de ser el mismo que el Sr. Blanco dice que tiene el su partido me temo que los de siempre, la clase trabajadora las va a pasar canutas.

Entre lo de ir como una moto, «estamos aquí porque nos da la gana» y

otras lindezas por el estilo a mi, me recuerdan frases utilizadas, por miembros de partidos completamente opuestos a lo que debería ser el PSOE.

Esperemos que las bases del PSOE sean consecuentes con el socialismo, que no con el Felipismo y actúen en consecuencia, exigiendo a sus dirigentes el cumplimiento de las promesas electorales, o de lo contrario hacerselo pagar en las urnas, porque a mi me daría vergüenza pertenecer a algo parecido. Sus dirigentes se olvidan que la crisis que padece esta nuestra sociedad se debe a la falta de ideología que padece el partido que les represente.

Rojo

Hnos.
PALLICER PONS S.A.
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION

Juana Roca, 43 - SON SERVERA (Mallorca)
Tels. Almacén: 56 70 82 - 56 74 78 - FAX N.º: 56 74 58

Encuentros de Dios con el hombre (V)

Ahondando en algunas ideas ya expuestas en escritos anteriores quisiera toda vía insistir en algún punto que creo es necesario para mejorar comprensión del momento actual en que estamos situados, los católicos en general, con relación a la Biblia. Y en realidad, muy triste por cierto, consiste en el alejamiento de muchos cristianos de los libros sagrados.

El mal nos viene de lejos. Cuando, en el siglo XVI, Lutero se enfrenta con la Iglesia, en aquella tristísima catástrofe espiritual de la que surgirá el Protestantismo, se proclama como dogma de la Reforma la libre interpretación de la Biblia, sin tuteladas que interfieran en dicha interpretación. Siendo la Escritura Sagrada un libro complejo, difícil en múltiples cuestiones, con una peculiaridad singular que se basa en el hecho mismo de la revelación divina, que lo constituye el libro único en su género, fácil es comprender lo que de inmediato ocurrió: muchos lectores de la Biblia creyeron ver en ella lo que sus propias fantasías y pasiones les inducían a ver, derivando así fatalmente en groseras aberraciones.

Para poner un sólo ejemplo: nobles hubo que, a imitación, según decían, de Salomón, David y los patriarcas, montaron en sus palacios y castillos auténticos harenes proclamando, a pesar de las protestas de algunos teólogos de la Reforma, que la poligamia era una forma más perfecta de la vida familiar que la simple monogamia, olvidándose naturalmente, porque así convenía a sus pasiones y fantasías, de la doctrina y del ideal evangélico respecto al matrimonio.

Ya lanzados los falsos reformado-

res al libre exámen, pronto no hubo dogma, no hubo cuestión teológica importante que no fuera sometida a discusión: matrimonio, vida consagrada, papado, episcopado, virginidad, votos religiosos, Eucaristía, confesión sacramental, sacerdocio... Lutero, al darse cuenta de la situación de anarquía que se había creado, quiso frenar por lo menos algunos de los excesos más graves, pero no lo consiguió. El principio del libre examen continuó -y continúa- haciendo estragos, llegándose a la penosa situación actual. Para poner un ejemplo: Sólo en Norteamérica hay reconocidas actualmente unas cuatrocientas sectas protestantes que no son capaces de ponerse de acuerdo ni tan siquiera en la común aceptación de unos pocos dogmas. Lo que unos afirman y tienen por revelado, otros lo niegan, llegándose al extremo de que, en un Congreso tenido hace años entre las principales agrupaciones protestantes norteamericanas, ni tan siquiera se pusieron de acuerdo en la común aceptación del dogma de la Santísima Trinidad.

Se crearon vientos y se desataron tempestades.

Ante tamaña catástrofe la Iglesia Católica, que no está exenta de culpa en esta situación, sobre todo por dar largas a una reforma que le pedían los mejores de sus miembros, restringe la lectura de la Biblia, intentando así salvaguardar el bien espiritual de sus hijos. Y así, poco a poco, la Biblia como lectura particular y familiar queda en desuso. Y como lo que no se usa acaba por olvidarse, se genera el desconocimiento, que llega a generalizarse, del libro sagrado. También es cierto que operaron otras

que agravaron la situación.

¿Es exagerado afirmar que son mayoría los católicos que jamás leyeron la Biblia?

No ya el A. Testamento, de lectura a veces difícil para los no iniciados, pero ni tan siquiera el Nuevo Testamento, ni tan sólo Los Evangelios han incitado el corazón de muchos cristianos a su meditación y lectura. Hoy, no obstante, la actitud de la Iglesia es diametralmente opuesta a la que, empujada por las circunstancias, mantuvo en siglos anteriores. El Papa Juan XXIII pedía que no faltara una Biblia en cada familia. Se intenta con gran empeño multiplicar las ediciones bíblicas y se quiere que los mismos niños y jóvenes sepan manejar y se animen a la lectura del «Libro de los Libros».

Escribía el teólogo Karl Barth que la Biblia «da a cada hombre y a cada era las respuestas que se merecen sus preguntas. En ellas encontramos siempre aquello que buscamos y no más... Nada si lo que buscamos es

nada». Y yo añadiría que todo si lo que buscamos es mucho. Cualquiera que se tome la Biblia con seriedad se dará cuenta de que le lleva a enfrentarse con los problemas básicos de la existencia. Aquello que al hombre más le preocupa, más le inquieta e incluso en mayor proporción le angustia, esas preguntas que se hace el ser humano desde que aprendió a reflexionar y que precisamente le constituyen en ser singular dentro de la Creación, hallan respuesta en este libro, antes patrimonio de un pueblo, el judío, y hoy patrimonio universal.

Juan Servera, Pbro.

Distribuciones
Pikolo

ELISA SERVERA, 10
TELF. 971-56 73 46
FAX. 971-56 73 46
07550 - SON SERVERA
(MALLORCA)

La Font del Puig

«Així s'anomena una riquíssima font d'aigua que brolla al peu d'una alta penyalada que perteneix en el puig de la part del Llebeig de Son Servera, conegut amb el nom de «Puig de la Font».

«L'aigua d'aquesta font l'any 1.584 ja era conduïda amb una calçada a Can Cigala i a la torre, després campanar. Per lo mateix els primitius pobladors de Son Servera ja empraren, per beure, aigua tan fina i regalada».

«L'any 1.669, quant l'Universitat (Ajuntament) vengué a Jaume Artigues la pessa de terra anomenada «El Puig», se reservà els drets a la font; més, en virtut de prescripció, ha passat a ser propietat de l'Ajuntament de Son Servera».

Leyendo los párrafos anteriores parece que la cosa estaba atada y bien atada, pero en realidad no era así: Don Antonio Servera, por aquel entonces sacerdote de Ca s'Hereu, pretendía también tener derecho sobre la citada fuente. Buena prueba de ello son los párrafos siguientes:

«Com el medi conductor de l'aigua és una canonada de cànons de jerrer que va per davall terra, succeí que el relim de les mates, carritxeres, ravells i romaguers va revinclar per

entre els cànons i la destruï, fins a fer-la inservible. Per això l'any 1.763 fou necessari una recomposició. El 23 de novembre del indicat any, el senyor Vicari, en reunió de Consellers, manifestà el mal estat de la font i de la calçada i Don Antoni Servera, Prevere, de Ca s'Hereu, se comprometé a compondre-la, a costes y despeses seves, a canvi del sobrant de les aigües, fent constar que li perteneixia encara que no fos la recomposició».

«L'any següent, 1.764, l'indicat D. Antoni Servera, Prevere, a fi de veure si aumentaria la vena de l'aigua, va fer algunes maniobres a l'ull de la font i no va conseguir res. Una millora li va fer llavors, i va ser edificar una capelleta de paret seca damunt l'ull de la font...»

En el párrafo siguiente se verá que quedó definitivamente zanjado la propiedad de la fuente:

«En 1.766, D. Antoni Servera, de Ca s'Hereu, cedí a l'Ajuntament d'Artà, en sessió de 18 de Juliol, tots els drets i veus que tenia a la indicada font a favor del poble de Son Servera, reservant-se per ell i pe'ls seus el dret perpetu a dita aigua, per omplir, quant ho trobàs convenient, la

cisterna de caseua; i además facultat de donar-ne a la de Ca Don Llorenç Nebot (Juanet), una vegada plenes ja les cisternes comunes».

El autor nos dice: «... l'aigua d'aquesta font l'any 1.584 ja era conduïda amb una calçada a Can Cigala...» Al no dar la fecha exacta, hemos de suponer que ésta se pierde en la noche de los tiempos. No obstante es lógico pensar que el agua, este líquido tan imprescindible, ya haría muchos años que la «posseió» de Ca s'Hereu ya la emplearía «... per beure, aigua tan fina i regalada».

En cuanto a «... el medi conductor de l'aigua era una canonada de cànons de jarrer que ve per davall terra...» tenemos un claro inicio de ello. Cuando «se calçada» gira, casi arriba, hacia la derecha, allí hay seis o siete metros de estos «cànons de jarrer» (Esperemos que no haga ningún desalmado que los estropee).

¿No sería conveniente que esta fuente se la pusiera otra vez en condiciones de emplearla? El gasto sería mínimo, ya que se da la circunstancia que abajo está el depósito de agua que establece el consumo del pueblo. Sólo sería cuestión de poner unos tubos de plástico y taparlos. Además de que el gasto sería mínimo, la mejora sería «in eternum».

Mateo Servera «Fena»

El puig de La Font

Un puig jo se'n patria qu'te a la tramontana
son front de penya viva de d'alt a baix serrat;
Al peu fresca fontana
que nit y dia brolla, murmura y corre ufana
per dins seques marjades fentne d'elles vert prat.
Hermosa vestidura de mates, carritxeres,
aubons y pins altivols l'adornan p'el mitjorn;
també domes fruiteres,
y garrovers, y ausines, y velles oliveres,
y romanins se crien per tot lo seu entorn.
Son cap moltes vegades de boyre llevantina
que de le mar s'en puja he vist jo coronat
o esbarts de volantina
rodar aquella altura que els puigs y plans domina,
com arbre vell que queda dins boschs tayat.
Cad'any al temps de cria nomes hey compareixen
xorichs, voltons y arpelles, a fer son niu allà,
y els ecos repeteixen
los crits esgarrafosos que pegan, quant nodreixen
sos fills qu'en les encletxes ja están per a volar...

NOTA:

Aquesta poesia dedicada al Puig de Sa Font fou publicada en el primer any de Sa Font, pel que ara només publicam uns versos a manera de peu de la imatge del Puig.

Ana M.ª Cruz Fernández
José Macizo Cañadas
Agente de Seguros

Mare Nostrum
SEGUROS Y REASEGUROS

C/. Na Llambies, 3 - Tel. 58 62 24
07560 - CALA MILLOR

G.A.T. 820   Telefax 586470
Telex 69565 VGOR E

Calle Binicanella, 12   Carretera Cala Agulla, 19
Tels.: (971) 585515 - 585552   Tels.: (971) 564300 - 564017
CALA MILLOR   CALA RATJADA

ESPECIAL NOVIOS

CANCÚN 7 noches.....	93.900 pts.
THAILANDIA 7 noches.....	85.900 pts.
SANTO DOMINGO 7 noches.....	91.900 pts.
EGIPTO 7 noches.....	96.900 pts.

Estos precios incluyen, avión, estancia en hoteles 1ª Cat. traslados, visitas y excursiones.

ESTAMBUL

(Directo desde Palma)

H***.....	39.100 pts.
H****.....	45.800 pts.

OFERTA CANARIAS

App. 2 llaves A/D 7 noches.....	31.500 pts.
---------------------------------	-------------

SEVILLA EXPO 92

Sólo avión (ida y vuelta).....	16.000 pts.
Avión + estancia y traslados desde...	31.400 pts.

KENYA

H*** en M/P. Avión desde Palma	119.900 pts.
-------------------------------------	--------------

ITALIA

10 días H*** P/C.....	89.900 pts.
-----------------------	-------------

SUIZA - TIROL - VIENA - BAVIERA

10 días H***.....	102.900 pts.
-------------------	--------------

OFERTA EXPECIONAL

SI TU QUIERES,
ELLA NO PAGA

**DOS POR EL
PRECIO DE UNO**

TRASMEDITERRANEA
1917-1992
75 ANIVERSARIO

«Con flores a porfia»

«Com tots els infants de la teva òrbita, al maig del seixanta reberes la primera comunió»

Al Yorkshire, Tominxos, els narcisos floreixen pel mes de maig. Aleshores, s'hi obre una de les més hermoses èpoques de l'any, al manco pel que saben gaudir dels llargs capvespres exercint el tennis en parcs populars i amb les darreres cabines de l'Empire i alguna bústia clàssica que es resisteix a la modernitat com a únics testimonis. En fer-se les cinc hores dels *post meridiem*, mentre els telèfons i les missives festejen d'amagats, la gent es posa de blanc per emprendre l'esport nacional de la segona primavera, el criquet. Són hores festives, de colors vius verd de gespa, negre d'asfalt, vermell d'epistolaris, blanc de vestimenta... —que contrasten amb la foscor de la boira que arriba al primer novembre i roman, rutinària, per mig any—. Així recordes el tercer trimestre dels teus anys anglesos, temps acadèmics que no deixaràs d'oblidar per les moltes i belles coses que et passaren i que ens contaras qualque dia.

Has volgut apurar fins el darrer moment, precisament, pel munt d'esdeveniments que contenia l'agenda de maig, el mes de Maria. Na-

turalment, a més a més d'acudir-te al cap aquelles tardes de Leeds, el primer que associes amb les flors i el mes que vius és la imatge de voltros tres, agenollats davant una vergenaria de mig cos, molt tendra, escoltant les paraules que recitava ta mare, plena de fervor, sinceritat i fe:

((Acordaos, oh piadosísima Virgen María, que ninguno de los que han acudido ante vuestra protección, implorado vuestra asistencia y reclamado vuestro socorro haya sido abandonado de vos.))

Has encertat amb l'espera car, sorprenentment, les noves de les darreres setmanes colpejen amb desigual fortuna la fina pel·lícula del vorí. Has tengut temps, fins i tot, de llegir els reclam que et fa un col·lega de columna per deixar la talaia i baixar a la plaça, cosa que no fas no per por ni prudències mal enteses ansy per fidelitat al que veritablement consideres que és una torre «de marfil». Assumeixes, nogensmenys, la noble tasca de «mullar-se el cul» i adverteixes a la gema petita que ja els palesares per enllà la Mare de Deu d'Agost així com també en ini-

ciar el teu demble en reflexionar sobre el pas d'un any. Les coses surten espontàniament i en creure arribada l'avenentesa, deixeras sentir el teu sentir sobre el *savoir faire* (...) dels que NO mos comanden.

((Animado por vuestra confianza, a vos también acudo, oh virgen Madre de las Vírgenes, pues aunque gimiendo bajo el peso de mis pecados me atrevo a comparecer ante vuestra presencia soberana))

Els teus mesos de maig s'han vist envoltats sovint d'efemèrides diverses. Capricorní de gener, com la resta dels infants de la teva òrbita, reberes la primera comunió a les darreries del maig del seixanta. Un lustre més tard, durant aqueix mes et visità Cupido; fou a la Seu i disparà llurs sagetes sobre una nina rosa, un any major que tu, a qui encalçaries pel *Lluís Sitjar* durant les collonades gimnàstiques de la representació sindical del dia de San Fernando (*of course*). Amb ella al cor i al retorn de la teva primera índia, als mateixos vespres del maig del 68, conegueres la contestació del contestararis de

«Amb el temps comprendries el perquè del fracàs del maig del 68»

Roma que et llançaren pedres per ser-hi tu dedins un cotxe oficial. Amb el temps comprendries el perquè dels seus insults i, també, el perquè del seu fracàs. Durant els teus anys universitaris et deixares seduir per l'obrerisme i el Primer de Maig del 74 anares amb n'Amparito a les Planes on et passares la diada en silenci immaculat i una mica de por, observant com els camarades i llurs

companyes preparaven les truites de patata al cant de *La Internacional* mentre els grissos vetllaven des d'aquella estació del Vallés pel manteniment de l'ordre dictatorial. El teu segon Primer de Maig digne d'esment fou el que passares a París, al setanta-set quan, carregat amb un estel i amb un lectorat frustrat, tornaves d'Escòssia. Amb els amics d'en Guillem Ferrer t'incorporares a

la gran manifestació d'ouvriers, socialistes grassonaros amb la legió d'honor a la panxa, exiliats del tercer món i altres països expoliats, intel·lectuals amb *blue jeans*, putes, feministes, gais, lesbianes i altres «misèries» del primer món, que desfilaren religiosament cap a la Bastille. A llavors

et cregueres allò de que Paris també era la capital dels vençuts cosa que avui questiones. Com també fas dels mateixos primers de maig on, al costat del vells sentimentals i socialistes de debò, altres més cíncics continuen reivindicant els vells drets quan de fet s'encarreguen d'escorxar-los apel·lant la dura realitat del progrés; de manera similar actua la falsa esquerra nacionalera la qual, encara que no tenguí cap motiu per a celebrar-ho no vol absentar-s'hi i acudeix al rendez-vous per a trontollar ridículament fent les vegades de les majorettes.

Pel gran món, Canxollán, el maig ha conegut aixímateix de una inacabable llista de fites commemorables. Naturalment no pens aborir-te cercant i describint les més significatives, algunes de les quals han sigut ja remarcades. M'estim més dir-te que el dia quatorze del seixanta set neixia na Carmeta R. a un hospital de Felanitx i tres dies més tard d'algun any després ho feia na Joaneta E., musa i capdeventera dels qui historien la «vostra» industrialització.

((Oh Madre de Dios, no desprecies mis súplicas, antes bien escuchadlas y acogedlas divinamente, así sea))

Al llarg d'aquestes darreres setmanes el maig florit mos ha duit sorpreses de tota casta. D'entre les més abominables, les mentides dels màxims responsables de les nostres finances, gentussa d'afinitats amb el rovell del franquisme tot i que encara militin al partit que fundà Pablo Iglesias, es conjuguen amb el recent assassinat del jutge Giovanni Falcone vertader enemic número 1 de la casa nostra. I, naturalment, la vertiginosa carrera celestial de l'inefable padre, un model per a no seguir i també per molts enemic número 1 dels vertaders cristians. Precisament, no deixa d'ésser curiosa la presència a la cerimònia beatificadora del Marquès de Peralta per part de l'intri-

«Amb la seva canonada aconseguí la felicitat de més de mig milió de supervivents»

gant Giulio Andreotti, aquell a qui el diari (*El País*) criticava ferotjement fins l'any en que, essent el primer ministre d'Europa, ens va aficar en el fons del sarau.

Les morts t'han afectat al cor i al cap: primer fou la de l'amiga Emilia Casanoves i just l'endemà la d'en Juanito March. D'aquest segon no oblidaras mai com el conegueres als teus estius d'adolescent al seu «palau» de Cala Ratjada quan, convidat pel seu germà, hagueres d'interpretar unes diapositives sobre l'Índia. Els seus interrogants, atents i esmerats, et feren sabedor de llurs

inquietuds realment encomiables dins la plassidessa forçada del *dolce far niente*. Anys més tard, durant els tres darrers estius, rebries el sobre deurat pel qual —mitjançant en Mario Cilimingras— coneixeries in situ els bells crepusculs de *Son Galcerán* (*). De n'Emilia sempre conservaré la seva gran imatge de persona valenta, carinyosa i capaç; el seu immens atractiu que la feia estimadora per gent enormement diversa. Íntima del meu germà gran, vaig gaudir el privilegi de fer-li de rei mag donant-li un *shall* que duria gairebé fins el seu darrer alè. Lamentablement Emília no podrà conèixer el

nou lloc de trobada que n'Assun prepara per a la tardor; tot i així la seva figura hi romandrà inalterable vetllant amb la seva dignitat de sempre.

Pero no únicament han hagut esdeveniments censurables i trists. Venturosament la cara bona de la lluna també s'ha deixat veure: l'impressionant triomf del *Barça* a la catedral de *Wembley* aglutina pels ben pensants tot allò que representa l'*elan vital* dels que sempre han de perdre, i no és cap tòpic. Vegeu, sino, la bella fàula que el meu amic Carles M. ens regala en l'exemplar que teniu a les mans. Per això crec sincerament que aquesta és la ocasió adient per fer un pensament i demanar, públicament, la canonització d'en Ronald Koeman. Ell, amb la seva canonada, aconseguí la felicitat de més de mig milió de supervivents els quals, com deia un amic d'en Jordi Culé, ara ja podran morir tranquils. Els arguments de qui signa es presenten sòlids: el dimecres 20 succeí el miracle (condició *sinequanon* per a emprendre el procés); es consolidava així un primer prodigi, tal com fou el del cop de cap d'en Jose Mari Baquero enfront el *Kaiserlauten* per aquells primers dies del passat novembre. Emperò, si això fos insuficient per la comissió pertinent (...), esper que sigui prou recordar que el *Barça* té més seguidors que l'opusdei (només de socis supera als cent-mil un d'ells és —oh cielos— el propi *Karol Wojtila* (...!!!)).

Si, Pidroios, mentre hom espera amb resignació el nou puls entre els sindicats i el govern d'en Felipe Gonzalez, seguïeu tots dos contemplant el ràpid creixement de les roses que escolten el cant del brollador. De moment, n'*Horror* continua sense mostrar els seus moixets, nascuts a primers de mes, i na *Pepita*, sa lloca, just ahir, mos ha permès veure llur pollets, els primers de la teva legislatura.

((*Venid y vamos todos con flores a María con flores aaaaaa porfiiiia que Madre nuestra ees*))

G.L.N.

(*) «Tertulias entrañables para mi»

S'ERA DE PULA
RESTAURANT

PESCADOS Y MARISCOS DEL LITORAL

Cra. Son Servera -

Cala Ratjada y Cuevas Artá - Tel. 56 79 40

El perdedor que guanya (fàbula digne d'Esop)

per Carles Manera

La sensació no era bona. Els sentiments, els records, l'espera, tenien el gust d'una desfeta de conseqüències inimaginables. Es va voler serenar, calmar-se, pensar en l'estat d'irracionalitat que significava aquella situació angoixosa, l'angúnia i misèria del que es sent perdedor perpetu, però que manté esperances, tot i que esquifides, de guanyar, encara que tot just sigui per una vegada. Sempre pensava en perdre. La seva infantesa, marcada per desgràcies que ara no venen al cas, promovia aquella imatge de persona tancada, abocada a degustar molt poc la mel dels triomfadors. A aquests els veia a la feina, a la televisió, heroïes contemporanis, bons caps de família, alts ingressos, relacions inmillorables, cobrint sempre els objectius que es marcaven. Ell era diferent, pensava. «Quan es gira la truita jo sempre som al davall», reflexionà amb una agressivitat poc continguda.

Però no podia deixar de sentir-se engolit pels minuts que es consumien lentament. No era possible utilitzar la part més cerebral, que era molta, del seu càrrec, per tractar d'endregar la qüestió. Es bocà, instintivament, un got de güisqui, carregà una de les seves pipes predilectes, la mossegà nerviosament sense gaudir del bon tabac que fumava per la cassola, barreja de licor i d'excel·lents herbes americanes. Rumiejà frases inintel·ligibles mentre, gairebé sense adonar-se'n, es tornava servir un altre escocès de dotze anys, desbordat pel glaç que, insistentment, hi posava sense parar-se a considerar que degotava per tota la sala. Estava descontrolat, no

hi havia dubte. Aquesta emoció era superior a totes les viscudes, al conjunt d'experiències patides i disfrutades.

Ell, que havia conegut situacions més que dificultoses arreu del món. Li va venir al cap, parany del subconscient -que diria Freud-, l'ocasió en què, en un enmirallat restorán del Passeig Marítim, es va tacar tota la camia d'exquísita sopa de cebes i verdures sofisticades -la causa: un maleït bocinel·lo de pa amb mantega que no va poder controlar amb els dits- davant d'una xicoteta que li agradava, i a la que oferia una imatge *bogartiana* i infal·lible. La solució, en aquells dramàtics moments, no fou altre que un somriure, un gest més propi de Cary Grant que no pas d'un afamat conqueridor, i un petonet a

tall de disculpa per la torpessa. Les hores següents al *Palas Atenea* feren la resta. I ell sortí enfortit de l'afer. O quan es barallà amb tres desconeguts descarats que pretenien ficar-hi mà a una noia amiga seva, de sinuoses formes, i a la qual també volia impressionar. La xicoteta, tanmateix, partí amb un d'aquells desgraciats que, a més a més, li deixà un ull de vellut com a segell. «En el fons, tenc pretensions de protagonista cinematogràfic», sentencià entre divertit i tremolós.

La tensió ja no era sostenible. S'aixecà i es clavà mig got d'un licor de xampany, mentre encenia una segona pipa -la primera era inservible per la voracitat amb la qual l'havia mossegada-, a l'ensems que, ara molt «col·locat», es deixava caure sense convicció sobre un dels sofàs. De cop i volta, quedà in mòbil, inerm, amb els ulls fixats a la imatge que, esperançadora, amical, se li presentava com un regal del cel. Contení l'alè, xuclà el licor, esperà impacient. Pregà -ell, agnòstic de tota la vida- a qui sap quina glòria celestial (àdhuc al beat Escrivà, per tal de que també intercedís davant Sant Pere). I succeí el miracle. A la fi l'havien escoltat. El company -perquè ell ho considerava així- va situar bé les coordenades, va fixar convenientment els altres peons de l'equip i, a cent vint quilòmetres per hora, llançà una canonada que significava el triomf. Sí: aquell company familiar i desconegut li havia proporcionat la joia de l'any -que dic: del segle-: Koeman marcava el gol del Barça a la Sampdoria. I ell, incrèdul, plorà com un nen. I tot el camp de la seva ànima era ja un clam.

Baudil's... Carreteres... Pastoret... Zelador... Subvencions... Poliesportiu... Psociolistas... Juan Rojo... Gerardo... Dossier... Na Julieta... Brutor... Arbrers... Alzines... Arbrers... Enhorabones... Tiqueteros...

*Alguns integrants del PATRONAT DE TURISME del Sr. Baudil's van quedar molt fotut quan es varen assabentar de la Campanya de promoció de la nostra Zona Costanera, ja que el Patronat no havia pres cap decisió al respecte. Si es confirma la notícia de que tot ha estat una idea personal de l'ex-Pepero Baudil i d'alguna col·laboradora seva, serà ben hora de que el Batle prengui les mesures oportunes perquè fets com aquests no es tornin a produir. La primera hauria d'ésser que si ha estat una decisió unilateral que la pagui ell. El PATRONAT no és, no hauria d'ésser, el negoci privat de ningú... Si el Sr. BAUDIL'S vol regalar clauers o encenedors que els regali, però amb la publicitat del seu propi negoci i amb els seus diners.

*A l'anterior número vaig fotre una bona patinada (no era la primera, ni serà la darrera...) ja que vos vaig anunciar que en haver acabat la temporada turística del 92 començarien les obres de la Carretera de Sant Llorenç. ERA l'esperat... Era el més lògic... Però millor a mala hora que mai. Ens espera un estiu ple de problemes amb les carreteres de la comarca, totes estaran en l'aire. La de Manacor al Port sense acabar, la de Capdepera en obres i tancada en alguns trams i la de Sant Llorenç... Si els conductors no ens espabilam i aconseguim que la prudència sigui el més important, o a final d'estiu haurem de lamentar molts d'accidents. El que ha passat a la carretera de Porto Cristo ens hauria de servir d'exemple. Mentre han durat les obres hi han deixat la vida unes quantes persones. Esperem que aquí no passi el mateix.

*ENDEVINALLA... ¿Per què al regidor d'Urbanisme Sr. Don JOAN

PALERM el coneixen pels despatxos oficials palmesans com «EL PASTORET»???

*Em conten que a les berbenes d'enguany els al·lots de les escoles no s'encarregaran del BAR. Que l'Ajuntament els donarà una subvenció pel VIATGES D'ESTUDIS i que el Zelador d'Obres, si, el del casc i la YAMAJA serà el que durà el Bar. I és que tenir-ho bé amb els que governen sempre ha estat una avantatge, tant amb els PEPEROS com amb els PSOCIOLISTOS... (Segons fonts generalment mal informades)...

I ja que he xerrat de SUBVENCIÓ seria convenient que el Regidor de Cultura Sr. Cànoves explicàs ben detalladament, punt per punt, en què es gasten i com es gasten els milions que el nostre Ajuntament ha tengut a bé concedir a tantes associacions. A algunes la gent del carrer no acaba d'entendre perquè se li concedeix. Per exemple, molts no entenen perquè es donen dos milions a un equip de futbol que juga els seus partits a un Camp que està situat a un Municipi que no és el serverí. Jo sé que aquesta subvenció és pel futbol base o això es diu, però els que mai han estat aficats en el món del futbol no saben el que costa mantenir un parell d'equips d'al·lots. Jo ho sé perquè altre temps m'hi vaig dedicar, i això que llavors ningú ens subvencionava. I no ens anava gens malament. Però avui tothom vol cobrar. Ningú vol fer feina per no res. Per això no és rar que l'equip dels grans tenguí tant de dèficit. SON SERVERA hauria de tenir un equip a una altra categoria, sense tants de viatges que encareixen molt els pressuposts, i sense que els jugadors cobrassin, els que volguessin cobrar que se n'anassin a

una altra part. I JUGAR A SON SERVERA. Amb les entrades un poc més econòmiques. És possible que molts d'espectadors d'abans tornassen, perquè el que és ara sempre són els mateixos els que van a veure els partits i no són massa, a no ser quan ve un equip que arrastra molts dels seus simpatitzants. Amb la poca afeció que hi ha i la poca col·laboració LA TERCERA DIVISIÓ ens ve grossa, no ESPORTIVAMENT, però sí ECONÒMICAMENT...

*I diuen que prest s'inaugurarà el POLIESPORTIU FARAÒNIC. Per uns 20 milions de res, o per uns 40 milions... o per uns 60 milions... un poble com el nostre no hi està. I per prest diríem que serà abans de NADAL. La piscina s'inaugurarà el Gener DEL 93... quan faci un poc més de calor que ara.

*Per cert, que pel poble circulen RUMORS sobre el BAR RESTAURANT de l'anomenat POLIESPORTIU. Es diu que l'Ajuntament ja té decidit qui serà el que s'encarregarà de dur-lo. Pareix que no es farà cap CONCURS PÚBLIC, sinó que es concedirà «A DEDO», COMO EN LOS MEJORES TIEMPOS DE LA DEDOCRACIA... PSOCIALISTAS O LOS PSOCIOLISTOS???

*Em trob amb en JUAN ROJO «El más rojo de los rojos» i em diu que l'altre dia En GERARDO «El Psocia-ta» li va dir que no havia estat ell que m'havia contat lo dels POSITS AGRICOLES (disculpant-se). Quina fotuda sen va dur En Gerardo quan En Rojo li va dir que havia estat ell que m'havia contat que el Keke dels Comunistes Locals també s'havia beneficiat dels favors dels PEPEROS. I és que en Política t'en dus cada fotu-

"TICKETEROS" Y "HAPPY HOURS"

¡NO ES SERIO!
¡NO ES ETICO!
¡NO ES PROFESIONAL!

*POR EL CONTRARIO:

¡ES NEGLIGENTE!
¡ES DEPLORABLE!

Ensucian nuestras calles y playas, y como se ha demostrado destruyen las zonas turísticas.

DIRIGENTES POLITICOS DE NUESTRO PUEBLO
¿QUE ESPERAN PARA PONER FIN?

Cuando les votamos nos prometieron y ahora queremos hechos.

da...

El que no sabia en Rojo és que abans que ell m'ho contàs jo ja ho sabia. Qui m'ho havia contat?...

Com també sé els noms d'altres polítics que es varen beneficiar de diners públics a interessos molt baixos...

PER QUÈ ELS PSOCIOLISTOS NO HAN FET PÚBLICA LA LLISTA DE BENEFICIATS?...

QUAN ES DECIDIRAN?...

Mentre no es faci pública la llista de beneficiats, tots els serverins som presumptes defraudadors. I els aprofitats només foren un parell de cents...

Per a quan vos decidigueu vos ofereix aquesta secció per a donar a conèixer qui foren els beneficiats... Per cert i els diners, les tornen a temps?. Paguen els interessos ridículs?... El poble es mereix conèixer-ho tot amb detall.

TAN FERMATS ESTAU PER UN PACTE VERGONYÓS?...

*11-5-92. Em trob amb en Gerardo del PSOE a la llibreria d'en Santiago, la seu de «SA FONT» i em diu que el darrer «XERRIM, XERRAM...» va ser molt bó i que no va caure gens bé a alguns membres del PACTE.

I m'ho crec... La veritat no agrada massa a alguns polítics afeccionats que estan a la política ningú sap per quins motius.

*Un auellet de casta grossa que vola molt baix ens va prometre l'altre dia un completíssim «DOSSIER» d'un assumpte sobre màquines de llunes de refrescos amb algun regidor servir involucat. Encara esperam. Es veu que els propietaris del DOSSIER han fet anques enrera. Era

d'esperar...

*ENDEVINALLA: Per què el Batle de Son Servera l'excelentíssim Sr. Don Eduard Servera el coneixen pels despatxos oficials palmesans con «NA JULIETA»?...

*El nostre poble continua MOLT BRUT. A diari un empleat de s'ajuntament grena alguns carrers, però a segons quins indrets sa granera fa molt de temps que no hi passa. I no tota sa «cupa» és de s'Ajuntament. Abans les mestresses de casa tenien la sana Costum de grenar sa carrera a diari, ara aquesta costum s'ha perduda quasi del tot. I si a això hi afegim que la gent tira de tot pels Carrers aquests hi ha dies que donen una impressió de poble tercermundista que és massa. MANQUEN PAPERERES I MANQUEN GANES D'EMPRAR-LES començant pels al.lots que tiren els papers que els sobren dels seus Bollicao, xiclets, pastelets... i acabant pels més majors amb les caps buides de tabac, llunes, borses de plàstic... Ja que el poble està molt brut no estaria de més que un parell de vegades en l'any la brigada de l'Ajuntament fes un dissabte general a tots els Carrers i Places del Poble. I si a diari es necessari posar a dues persones que grenin es poble s'hi posen, i amb material en condicions, una carretilla d'aquestes de picapedrer diu molt poc a favor de donar una imatge de poble desenvolupat... Si els dematins, a l'edifici de s'Ajuntament hi veim dues dones fen net, pels nostres carrers també n'hi hauria d'haver dos. I així a lo millor al cap d'un mes de llevar brutor es notaria qual-

que cosa.

...PERÒ DE MOMENT EL POBLE ESTÀ BRUT...

...I el que no s'ho cregui que faci una passetjadeta pels Carrers de Son Servera i ho comprovarà, però que la faci a peu, que des de dins els cotxes poca cosa es pot veure, i més si es va a molta velocitat...

*...El Poble segueix BRUT però el que si tenim són molts d'arbres. Els del PACTE han omplert alguns Carrers d'arbres. ENHORABONA però a alguns llocs la millora s'ha fet a mitges, molt a mitges...

...Al Carrer de la Mar mentre es permeti aparcar a damunt les «aceres» i no es limiti l'aparcament només a una part del Carrer els arbres no tenen gaire futur. Ja n'hi ha alguns que han rebut les carícies d'algun automobilista.

...Al carrer de la Pasteleria Garcia també han sembrat arbres, però les «aceres» estan sense arreglar i molts de cotxes també aparquen massa prop dels arbres.

...A l'Avinguda de la constitució els arbres ja han començat a treure i prest donaran una altra imatge a aquesta Avinguda, però les pasteres de la nova urbanització d'En Ventura, plenes d'hera i de brutor foten aquesta bona imatge. Malgrat la urbanització no estigui entregada a s'Ajuntament, no estaria de més que un parell de vegades en l'any si fes una bona neteja.

*...Algunes «auzines» de «l'auzinar» de davant Ca S'hereu ja han començat a treure. També comença a ser hora d'adecentar aquest indret

*Al carrer Joana Roca, que és l'entrada del poble pels que venen de

Cala Millor la situació no és gaire diferent. Els arbres ja fa un parell d'anys que varen esser sembrats. Ja dona goig veurels, però amb tants de cotxes aparcats el contrast és BRUTAL Sr. Cànoves. És una passada que es deixi aparcats tants de cotxes a les dues parts del carrer. Tan fortes foren les pressions per a consentir que els vehicles inundassin el Carrer?...

*I no tot han d'esser crítiques pels PSOCIOLISTOS del PACTE DE GOVERN. Qualque vegada en fan alguna d'encertada i es mereixen una bona enhorabona.

*La primera enhorabona és per l'adecentament del futur PARC DE S'ESTACIÓ. Feia molts d'anys que aquest lloc no l'haviem vist tan net. Ja no recordàvem com era sense els fums, la feralla, els romagués, les escombraries... Esperam que la tasca començada continui i que dintre de poc temps allà baix sigui el que abans era per el poble: un lloc d'encontre, tranquil i net, malgrat ara les

vies i l'edifici no tinguin cap utilitat. Si un tant per cent bastant baix del que ha costat l'AVE hagués arribat a la nostra ILLA podríem tornar a veure arribar els trens a la nostra estació. (Només un emperò, heu pensat en donar-li sortida a la gran quantitat d'aigua que s'acumula allà baix quan plou?...)

*L'altra ENHORABONA és pel programa de les festes patronals, ja que pareix que s'ha intentat (desitjam que ho aconseguisquin...) fer unes festes menys costoses, més participatives, més populars, ... malgrat que n'hi haurà molts que anyoraran quan podien veure de franc les actuacions d'artistes de primera fila, ja que només pagàvem els que no erem AMICS DELS PEPEROS-COTESOS BOYS. L'any passat les entrades gratuïtes es repartiren amb comptagotes i es va notar l'absència als actes no gratuïts de molts dels que MAI HI FALLAVEN. Els agradava Sa BULLA però sa BULLA GRATUITA. Els agradava gaudir de bulla acosta

dels que només teníem dret a patallar. QUÈ ES FOTIN QUE BÉ ENS FOTEREM NOSALTRES DURANT MOLTS D'ANYS. Bones Festes a tots i a PAGAR TOTS...

*Quan ja volia donar per acabada aquesta secció vos vull comentar un fet succeït durant la darrera setmana de Maig. Un grup de persones anònimes varen tirar pel poble i per Cala Millor unes paperetes contra els Ticketeros y Happy Hours. Un dels llocs on en varen tirar més va ser al voltant de la Casa Consistorial. Es queixen de que tots aquells que reparteixen paperetes per la platja i Carrers de Cala Millor són uns BRUTS i ells han fet el mateix, embrutar queixant-se de que altres embruten. Demencial. Esperem que no proliferin massa aquestes formes de protesta, amb lo brut que està el poble no necessitam que venguin quatre il·luminats a embrutar-lo més. Cercau altres sistemes i donau la cara si es que vos atreviu.

Sebastià Vives «Perleta»

JOYERIA UNIVERSAL

Son Servera

Con motivo de las fiestas
Patronales de San Juan
Bautista sorteamos como todos
los años un Reloj de Antesala.
SORTEO: 26 DE JUNIO 92

MOLTS D'ANYS

... dels mallorquins. La seva història (IV)

Amb sols quatre petits articles, hem pogut fer una lleugera ressenya d'uns quants milers d'anys. Hi ha molta més cosa documentada, però no hem cregut necessari fer-ne massa cas, ja que al nostre veure, no ha tengut una influència massa decisiva en el nostre tarrannà.

Amb l'arribada de les tropes catalanes, va esser Mallorca incorporada a la cultura, coneguda per occidental, a la qual ja pertanyia una vegada romanitzada, fins a l'arribada dels musulmans.

És ara quan comença la nostra veritable història, la història de la nostra nissaga. Per molt que pesi, als que renequen tan sovint de la seva sang, la immensa majoria d'ells amb un llinatge que correspon a qualque topònim del principat de Catalunya, la qual cosa demostra amb claretat d'on procedeixen.

Nosaltres, els autors d'aquestes col·laboracions, no tan sols no en volem renegar, sinó que, ens enorgullem de la nostra ascendència, la majoria d'ella catalana, encara que com és de suposar també tenim algunes gotes de sang heretada dels valents fonsers, que fa molt més de 2000 anys construïrem els talaiots, dels romans, dels moros i també dels hebreus que eren nombrosos i visqueren amb bastanta pau i harmonia, fins i tot, mesclats amb els altres habitants de l'illa. Segons alguns historiadors, els hebreus són presents a Mallorca des del principi de la diàspora, és a dir, des de finals de segle primer. Varen conviure amb romans, bizantins, moros i també amb els catalans.

Fins que arribà el primer decret d'influència castellana, el 1492.

Anys «mític», al qual ens referíem en la nostra primera col·laboració.

Jaume I.- Dit el Conqueridor. Montpeller 1208. València 1276. Comte de Barcelona, rei d'Aragó i senyor de Montpeller i des del 1229 rei de Mallorca.

El rei En Jaume I tengué una infantesa prou dissortada. Era fill de Pere I de Catalunya-Aragó i de Maria de Montpeller. Als tres anys era separat de sa mare i als cinc anys, ja orfe de pare i mare pot dir-se que era presoner de Simó de Montfort a Carcassona. Un legat papal féu que l'entregaren al seu besoncle Sanç, comte regent de Provença.

Fou posat baix la tutela dels templiers al castell de Montsó, fins a l'edat de 9 anys on romangué junt amb el seu cosí, futur Ramon Berenguer V de Provença. A aquesta edat anà a Aragó on trobà els senyors feudals en lluita entre sí. Als 13 anys fou casat amb la infanta Elionor de Castella. Essent presoner a Saragossa dels senyors feudals, als quals hagué de vèncer per a restituir l'orde.

Als 21 anys aconseguia l'anul·lació del seu matrimoni i la legalització del fill d'aquest, Alfons, que moriria prest. El mateix anys encetava l'engrandiment dels seus dominis, començant per la Conquesta de Mallorca.

A principis del mes de setembre de 1229, embarcà a Salou una expedició que desembarcà a Santa Ponça i es posà de camí cap a Ciutat.

INCORPORACIÓ DE MALLORCA A LA CORONA CATALANO-ARAGONESA

Prop de Portopí vanceren als moros, deixant el camí obert per a la Medina Mayurga, després de tres mesos de setge i capitanejat pel mateix rei En Jaume, entrava l'expedició a la que a partir de llavors és coneguda pel nom de Ciutat de Mallorca o de Mallorques. L'interior de Mallorca fou conquerit fora gaires dificultats.

El primer de març de 1230 promulgà la Carta de Franquesa. Per estimular el repoblament declarà l'exempció de la dependència feudal i creà els òrgans d'administració de justícia. Per tant a Mallorca mai hi ha hagut feudalisme. Encara que com anirem veient més endavant, si hi ha hagut caciquisme.

Dins el mes de març, sembla que l'exèrcit acampà devers son Real o Son Serra de Marina i el dia 31 del mateix mes de 1230, eren atacats i vençuts els moros que s'havien retirat amb el bestiar a la península de Llevant.

Dins la Serra Artana, com narra el mateix Rei en el seu Llibre dels Feits, requisaren 30.000 ovelles i 10.000 va-

ques als moros que hi van vèncer aquell mateix dia, al lloc que des de llavors és conegut per la Coma dels Captius. No massa lluny de l'Ermита de Betlem, d'Artà.

Donant per finida la conquesta de Mallorca, el rei en Jaume se n'anà altre cop als seus dominis continentals, deixant com a governador del seu nou reialme a Bernat de Santa Eugènia.

L'any 1232 quedà fixat en el Llibre de Repartiment, la distribució de les terres que s'havia acordat amb els magnats que amb els seus exèrcits l'havien acompanyat. Com es tenia ja pactat, els magnats havien de repartir amb els seus subordinats. Això motivà que bastants centenars de famílies del Principat es traslladassin a Mallorca per a conrar terra en alou.

Aquest mateix any se li rendiren els últims moros que restaven, als castells d'Alaró, de Pollença i de Santueri.

El 1249 i sent a València concedí a Mallorca un règim especial, administratiu i econòmic amb la institució dels 6 jurats, que podien elegir un cert nombre de consellers. A final d'any aquests 6 jurats elegien els qui els havien de succeir. Aquest fou el precedent del que més tard seria el Gran i General Consell.

Cal destacar el «Llibre dels Feits», nom amb el qual és coneguda la crònica d'En Jaume I. És un dels texts més importants de la literatura catalana antiga, és una obra que consta de 566 capítols, autobiogràfica, que segons els historiadors fou redactada als seus escriptors pel mateix rei. És una obra cabdal, pel seu contingut històric i lingüístic. Per mor d'aquesta obra, es coneixen els més importants esdeveniments ocorreguts durant el seu regnat.

Als pocs anys de la conquesta de Mallorca, neixia a Ciutat, En Ramon Llull. Començà la seva gran tasca poc abans de la mort d'En Jaume I, realitzant-la en temps de Jaume II de Mallorca. Per tant la inclourem dins el regnat d'aquest rei.

L'any 1276 moria a València, als 68 anys, un gran rei, que feia mal testament com veurem en la pròxima col·laboració.

Tomito

Son Servera a 19 de mayo de 1992

Señor Alcalde, al parecer, SA GENETA, no va mal encaminada con sus réplicas a su gestión Municipal, es mas, casi me atrevería a decirle, que este equipo de gobierno sigue las sugerencias que le va haciendo SA GENETA a través de sus comentarios de crítica. El pasado mes de Abril, le FELICITABA por su intento de salvar los árboles del borde de la carretera, también le comentaba que en Son Servera, había pocos árboles, y que sería interesante una repoblación, y de repente sin previo aviso, y completamente FUERA de su PROGRAMA ELECTORAL, tenemos una PLANTACIÓN MASIVA de árboles en el Municipio, cual cosa me alegra profundamente.

De todo este embrollo lo que no entiendo y me lo planteo seriamente, es para que demonios sirve UN PROGRAMA ELECTORAL de un partido político determinado, si no es para INCUMPLIRLO, por que de momento POCAS cosas, por no decir NINGUNA, llevan cumplidas del Programa Electoral, en cambio, planta árboles siguiendo las sugerencias de SA GENETA, (gracias por ello Alcalde, ESTO ME LLENA DE SATISFACCIÓN). Se suben los sueldos de los concejales (recuerde en mas de un 20% de media), llenan de cemento una zona en la cual ya había demasiado, pero del cumplimiento del PROGRAMA ELECTORAL, este sigue brillando por su ausencia, y esto en menos de un año de mandato.

Si a todo esto añadimos, suponiendo que mis datos sean correctos, que usted y su equipo de gobierno han solicitado prestamos por un importe de 350 MILLONES de pesetas, hay que decir en defensa del Equipo de gobierno, que los prestamos se han realizado, CON EL BENEPLACITO TOTAL DE LA OPOSICIÓN, (para comprobar este dato, basta con repasar las actas de los Plenarios, y observar el resultado de las votaciones) es decir LA OPOSICIÓN BRILLA POR SU AUSENCIA, y encima el Jefe de la OPOSICIÓN, y su equipo, deben de aguantar comentarios un tanto groseros por parte del Alcalde, como «CALLA QUE FAS OI».

La verdad, analizando la actuación de la Oposición, usted y su equipo de Gobierno solamente debe estarle agradecido ya que no existe tal OPO-

SICIÓN, puesto que todo lo aprueban por unanimidad.

En defensa de la OPOSICIÓN, SA GENETA, cree que es interesante Sr. Alcalde, aclarar a los Serverins, que la OPOSICIÓN, ha jugado un papel fundamental, en la aprobación del IMPUESTO DEL I.A.E. por este Consistorio, en el transcurso del último Plenario Extraordinario, celebrado a principios de Mayo, y en el cual se aprobó el citado IMPUESTO del I.A.E., de no haber sido, por la mediación del Grupo Municipal de la OPOSICIÓN, los Serverins, hubieran tenido que hacer frente, a una subida mucho más alta, de la que se probó, y con esta aprobación, el PRECIO PAGADO POR LA OPOSICIÓN, políticamente hablando, ha vuelto ser ELEVADO, le recordaré Sr. Alcalde, que votaron afirmativamente, cuando lo LOGICO, hubiera sido, y a tenor el consenso al que habían llegado, VOTAR en BLANCO, aquí SA GENETA, solamente puede llegar a una conclusión, NO HAY OPOSICIÓN, teóricamente hablando, y encima les insultan, con expresiones un tanto horteras, como «CALLA QUE FAS OI».

No puedo dejar pasar la tentación de comentarle, otro aspecto en el cual PUEDO VOLVER A TENER LA RAZON en contra de la de usted, es en referencia al convenio de Hostelería, el cual está a punto de firmarse con un incremento salarial algo superior a un 7%, le recuerdo por si Usted no lo sabe, que la hostelería es la mayor industria que hay en Son Servera, por lo menos, la que más empleo facilita al Municipio. Cuando ustedes el Equipo de Gobierno, decidieron aumentarse el sueldo, yo le indiqué que este era ABUSIVO y que estaba fuera de las previsiones del Ministro de Economía del País, es más, le comenté que me parecía lógico y necesario, que los salarios crecieran un punto por encima del I.P.C. del País, pero no de la forma ABUSIVA y fuera de toda lógica como lo hicieron ustedes. Le recuerdo, que sus sueldos crecieron un 20% de media y los del convenio de hostelería solo crecen un 7%, pero claro, en Son Servera hay categorías de ciudadanos, y lo que no podrá negarme, de ninguna forma, es que su aumento fue ABUSIVO Alcalde, y estuvieron muy cautos en comunicar sus intenciones durante la pasada

campaña Electoral, con lo que se convierte en una tomadura de pelo a los Serverins.

Pasando a otro tema alcalde, se imaginan a la responsable de la Oficina Municipal de turismo, metida en una caseta juntamente con las regadoras, estiercol, abono, herbicidas y demás productos propios de jardinería, porque seamos razonables, quien en Son Servera se cree lo que su Delegado de Urbanismo dijo sobre la famosa casita auxiliar de jardinería (futura Oficina de turismo). Menuda tomadura de pelo Alcalde, que hizo usted al Pueblo Serverí, le recuerdo que todo eso figura en el acta del Plenario pasado, y esto, sencillamente por no saber hacer las cosas con un poco de lógica y coherencia, en una palabra si esto lo hubiera realizado UN CIUDADANO DE SON SERVERA, hubiese tenido de inmediato una orden de paralización de la obra, y la abertura de un expediente administrativo, encaminado a la demolición de la obra en cuestión, y una fuerte sanción económica, pero usted Alcalde, se pasa por la torera todas las normas en materia urbanística. Estoy de acuerdo, que la citada casita para ser la Oficina de turismo Municipal es todo un acierto, y esto no se lo reprocho, es mas me encanta, lo que me fastidia es que pone por excusa, que se está construyendo una casita auxiliar de jardinería, o es que prentende engañar al pueblo Alcalde, para disimular su completa incompetencia, y la de algunos de sus compañeros del equipo de gobierno, le ruego que vuelva a leer el acta del plenario de principios de mes, la cual Usted firmó, conjuntamente con el Secretario.

Alcalde debo despedirme de Usted, (lo cual espero que le encante) y de los lectores de SA FONT, hasta el próximo mes de Octubre, que será cuando vuelva a comentarle su actuación.

No quiero despedirme sin antes desearle unas FELICES FIESTAS DE SAN JUAN, anticipadas para Usted y los Serverins que según parece van a ser unas fiestas populares y entrañables.

Atentamente

SA GENETA - Mayo 92

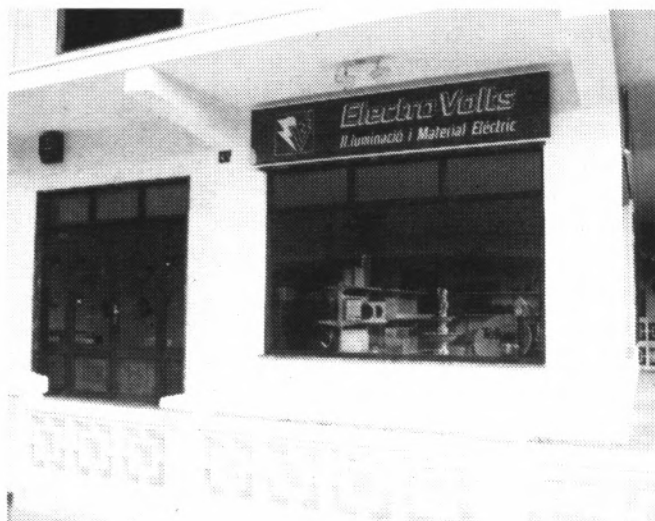

ElectroVolts

Il·luminació i Material Elèctric

- Proyectos e instalaciones eléctricas
- Electrificaciones rurales
- Antenas TV
- Música en viviendas y locales
- Alarmas

SON SERVERA

Juana Roca, 41

Tel. 56 77 67

Rte. LA SANTA MARIA

**DE CALA MILLOR
LES DESEA UNAS FELICES
FIESTAS DE SAN JUAN**

... Patricio cocina para Usted...

Tel. 81 32 30

C/ Llum (Frente Hotel Vistamer)

Sr. Alcalde de Son Servera

Puede que me tilde de pesado o maniaco persecutorio, por creer que la he tomado con usted; como persona, lo respeto como a cualquier otro de mis congéneres pero como «alcalde» y lo escribo con minúscula, ya es «harina de otro costal»

Quiero dejar patente que no me inclino por ningún político no vaya a ser que me diga también, «calla que fas oi».

No tengo por menos que reir al leer el Diario de Mallorca del domingo día uno y comprobar como su delegado de urbanismo es todo un cúmulo de incongruencias.

Me refiero a que hace unos años, si se hacia lo que se quería en el área de la consecución. Hoy puede que en menor medida, pero se sigue haciendo; y vuelvo a la carga con la ya famosa «oficina de turismo» o, ¿es que no se ha construido sobre una zona verde?, ¿hay permisos para tal construcción?

Si mal no tengo entendido y mis fuentes de información no me han engañado, creo que no.

Por construir esta oficina en zona verde ¿a quién se le pondrá la sanción pertinente?, ¿al ayuntamiento mismo? No olvide, Sr. Alcalde lo que la palabra «ayuntamiento» quiere decir. A mi humilde entender quiere decir «pueblo» o sea todo el pueblo «ayuntado», pero también la Real Academia de la Lengua tiene otras definiciones, como; Acción o efecto de ayuntar. Junta (reunión.).

Casa Consistorial; y aquí viene la última ¡Coito!.

Creo que haciendo lo que les dé la gana, nos están haciendo ustedes un «coito».

Volviendo a las fuentes informantes me ha comunicado, que la «Real y Excelentísima Telefónica no nos paga al ayuntamiento (pueblo, junta, casa consistorial etc) ni un sólo duro de alquiler por las «chabolas» que

tiene instaladas en Cala Millor en terrenos públicos o sea, nuestros, ¿es esto una buena gestión? Sr. Alcalde, creo que si todo este tiempo que malgastan ustedes en los plenos, chillándose e insultándose como «marujas» en un lavadero público, lo emplearan en trabajar por el bien de nuestra zona otro gallo nos cantaría.

Tòfol Moreno

Fontaneria

Calefacción

Energía Solar

B. Sumergidas

Piscinas

Muebles de baño y accesorios

Aire acondicionado

Instalaciones de gas:

Butano

Propano

Ciudad

RAFAEL MARTIN CALAFAT

Calle Lepanto, 43 - Tel. 56 75 59 SON SERVERA

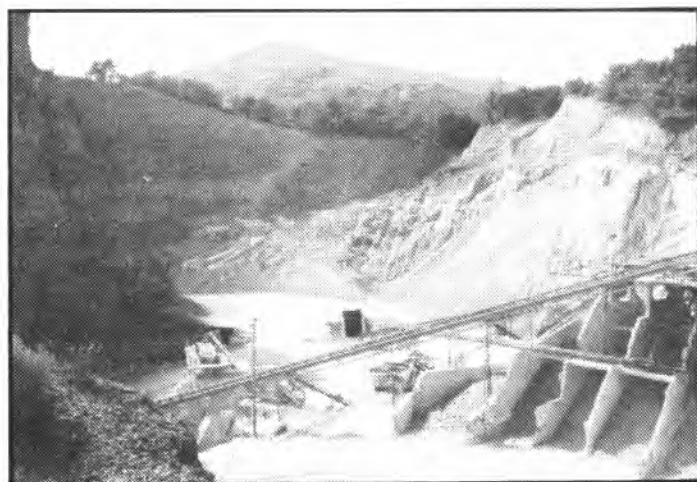
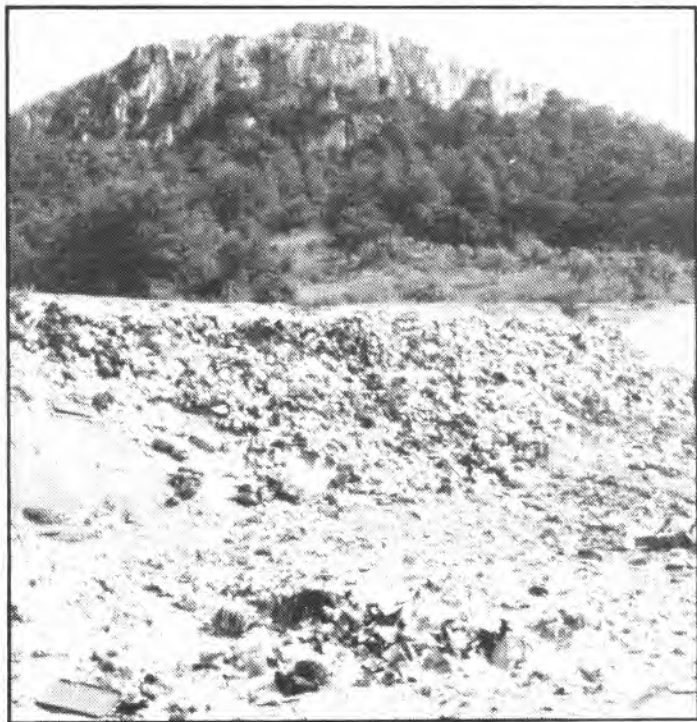
**FINANCIACIÓN DE SU
INSTALACION DESDE
6 MESES HASTA 5 AÑOS**

*** ——— *** ——— ***

**El problema de la cal en
su agua, resuelto por
sólo 16.000 pts.**

Son ecologistes els psociolistas?

Ja fa quatre anys, des del maig del 88, que a aquestes mateixes pàgines vaig denunciar l'assumpte de l'abocador incontrolat dels Sipells de l'amo En Cloves, i com podeu veure al reportatge gràfic per allà dalt, just baix del puig més emblemàtic del nostre poble «El Puig de SA FONT», s'hi continuen abocant tonelades i més tonelades de fems. Alguns dies es produeixen focus de foc i fum, i diàriament olors insuportables i la invasió del lloc per les rates i les gavines. Ben aviat l'amo En Cloves per anar a sa seva caseta haurà de passar

per damunt dels fems. La finca està quedant petita. Fins quan Srs. Regidors?...

I si no ens bastàs amb els fems, a la Gravillera «El Puente» segueixen fent feina, sense comptar amb el pertinent permís del nostre ecològic Ajuntament. Haurà servit de res recollir firmes i tenir un Batle ex-President dels Amics de Cala Bona?...

I com diu un refrany: «No hay dos sin tres», ja que l'altre dia vaig visitar on havia d'estar ubicat el POLIGON INDUSTRIAL i em vaig dur

una gran sorpresa, ja que els carrers estan sense acabar però una gran part del «Plà dels Romanins» està plé d'escombraries, cotxes abandonats, ferralla, fems...

Els del Pacte han sembrat molts d'arbres pel poble. Volen donar una imatge ecologista de primera. Mentre els tres llocs que he nombrat segueixin tan degradats com ara, tota la seva labor ecologista queda reduïda a un conjunt de bones intencions, però no de bones accions.

Sebastià Vives «Perleta»

... I després d'un any què?

Si qualche cosa hem sap greu és haver de reconèixer que això no va pel camí que hauria d'anar en segons quins aspectes. No negaré que desde Sa Font férem una feina «de derribo» dels Cotesos bois durant quatre anys amb la il·lusió de que amb altres governants la cosa aniria millor. No vol dir això que res haguí canviat, ni molt manco, però és que els canvis venen molt poc a poc i, segons quan, després d'haver-los denunciat gent de fora del govern. D'altra banda les formes no han canviat massa.

Tenim ara uns xicots a l'Ajuntament sobre tot els pesoitos -antics amics de Cala Bona- goberos, que «se las traen», tenim per una banda a en Gerardo, que no es mal al·lot, però que estima més al partit que al poble. Tota la seva feina la basa en el que dicta el partit. Es en poques paraules el Joan March de Son Servera, i no em refereix al banquer. Fins i tot alguns dels seus no estan d'acord, me costa, amb les formes de dur la

gestió del govern per aquests bergants.

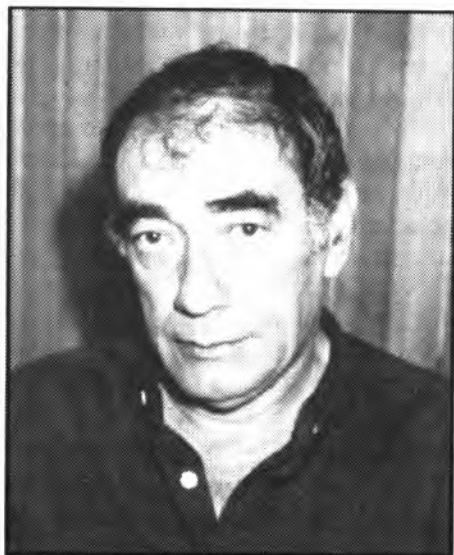
Llavors trobam al Sr. Palerm. És aquest un dels que més confiança em mereixien, debut principalment als anys d'oposició al govern Barrachina en la legislatura d'abans dels Cotesos bois. Ara, sobre tot després de les manifestacions sota la «caseta d'eines» de Cala Millor (?), la seva credibilitat ha minvat bastant. ¿Com es poden dir bejanades així? Allò no és, no serà mai, una caseta per eines.

Heu de ser honest, Sr. Palerm, i reconèixer que hau fet un ús ilegal d'una zona verda que encara no és de l'Ajuntament. Pareix mentida que us hagueu encaborat en que allò és una caseta quan es veu d'una hora enfora el que és i el més còmic quan sabeu que tota l'oposició està d'acord en que allà està molt millor. Idò a que esperau per a reconèixer la vostra culpa?... perquè vos encabotau amb afirmacions i postures que a res con-

dueixen?

I d'en Toni Cánoves, que hem de dir. Un homo que pensava que l'equip de govern faria pinya i lluitaria per que tot anàs una seda i llavors s'ha hagut d'enfrontar ja en varies ocasions amb membres de la banda conservadora del pacte, unes per les multes posades als mateixos Regidors que es neguen a pagar-les, altres per assumptes d'armes, per la normalització lingüística, etc., crec que no pot estar gaire content. Diu que va fent feina poc a poc, «feina de formigueta», com diu ell, però... tenc les meves dubtes de que pugui aguantar la legislatura. En Toni és bastant íntegre i no me pareix que pugui combregar amb les rodes de molí que poc a poc van sortint i que encara sortiràn molt més grosses. Del que ens ha fet important menció mereix una reforma circulatòria que ens ha omplit el centre de Son Servera de cotxes, malgrat es digui el con-

trari, que ha estrangulat econòmicament una part del mateix sense pensar que també els negocis són part important de Son Servera.

Sense seguir un ordre, arribam a en Luis Baudil, Cap de Turisme... (?)

Pot ser que aquesta sigui la decisió més mal presa del govern, donar la Regiduria de Turisme a un homo que no té ni idea del que s'ha de fer en aquest camp, que lo més brillant que se li ocorreix es fer clauers, encenedor, i bosses per a promocionar la nostra zona costanera, sense contar o al manco aquestes són les afirmacions que em feren, amb la totalitat del Patronat de Turisme que per altra banda es montà amb intencions gens clares i empessos per no se quin interessos per a gent de fora i de dintre de l'Ajuntament i que en el seu dia al Sr. Batle, n'Eduard, li vaig dir al seu despatx, així com li deia exposà el que pensava quant a

aquest assumpte i com hauria de ser un vertader Patronat Turístic que lluitàs per a tota la nostra zona costanera, però res va voler sabre.

Bé, tornat a en Luis Baudil, sols puc fer una cosa d'acord amb la meva consciència, demanar la seva dimisió al front de la Regiduria de Turisme per la ineptitut que està demostrant al seu càrrec, i per donar del Patronat Turístic, a més de tornar a estudiar, per part de tots els implicats en el tema, la forma en que s'ha de fer el abans dit Patronat, és a dir, començar de bell nou.

Luis Baudil, DIMISION!!!

D. Biel Pons, al principi això de cuidar les formes no era el seu fort. Pràcticament cinc mesos sense fer una comissió informativa li donà totes les paperetes per que les crítiques es centrassin en la seva persona. Després de llavors pareix esser que s'ha compost, però... no es pot botar la llei pel fet de ser Regidor, si es fa una infracció s'ha de pagar, independentment de si es Regidor o no. Es veu que encara els reflexes dels seu temps encara li surten del subconscient. Podem xerrar de les seves competències com per exemple de l'abocador de fems, que tant criticàrem la passada legislatura i que encara hi és al mateix lloc, i el que és més greu cresquent cada dia més sense sabre que pot passar amb el temps ja que davall, davall la combustió es un fet que podem comprovar qualsevol dia pels fils de fum que allà surten de tant en tant i es que hi ha matèries que es descomponen, però altres són una bomba que amb el temps no sabem qué ens

poden reportar. Pel demés, la sanitat funciona, sense sensacionalisme, però funciona.

Llàstima d'aquestes ràfagues d'autoritarisme.

Passant fulla tenim a en Toni Vives que en honor a la veritat hem de fer justícia i dir que el seu quefer diari al front de la Regiduria de Vies i Obres està essent bastant digne. Molts pensàvem que quan l'amo en Jeroni deixàs aquesta tasca s'hauria de cercar molt arreu per a trobar qualcú que es dedicàs plenament a fer funcionar la brigada municipal i en Toni Vives ho ha aconseguit més o manco. Pens que és un dels que ho fan, en principi, millor en el seu redol, malgrat encara hi ha molta brutor per tot arreu que netejar, margades plenes d'herbes, camins en mal estat, però també es ver que no tot es pot fer en quatre dies.

Per acabar aquesta curta reflexió,

Excavaciones y
Transportes

José Viñas

Calle Orlandis, 9
07550 SON SERVERA

☎ 56 70 31
Part. 58 62 59

No era n'Eduard precisament un home molt conegut abans de tot el truí polític. Més bé fou sempre una persona donada a la seva professió, la medicina, al teatre, Sa Murga i als bonsais, de fet pràcticament el grup que freqüentava eren els minoritaris

la Comissió de Govern i començà a caminar. No han estat mai passes segures les donades per n'Eduard, encara no ho són. Pens que per a dedicar-se'n a la política fa falta un aprenentatge que el Batle no tenia llavor i que ara encara no ha concluit'. Se'l nota massa la seva tenerró, en els assumptes de govern, cosa que fa que de vegades actui amb la prepotència del que té la majoria, es a dir, com feien els d'abans i que tant fou criticat. mostres d'aquest comportament hem tengut arreu arreu a tots els plenaris, ara pareix que va canviant, va madurant, amb el temps pot arribar a ser i comportar-se com a un Batle.

Ha duit a terme una bona sembra d'arbres al poble, cosa que es d'agrair, però poc més. Quant a les seves relacions amb l'escola, competència aquesta seva, desconec el que han donat en sí, però supòs que no deuen ser pitjors que les que abans tengué en Ferragut, antic Regidor de Cultura.

En qualsevol cas, supòs que n'aprendrà i això millorarà amb la col·laboració de tots, però... no oblidem que el Batle és el primer ciutadà servidor i com a tal ha de donar exemple de merèixer ser-ho, en fets i comportaments. Ara veurem.

En quant a la oposició, la seva actuació deixa molt que desitjar. Es veu clarament que no estan acostumats a no governar i posen traves en tot i per tot quan creuen que els convé com a partit, sense mirar massa l'interès de Son Servera, però, aquest serà tema per altra anàlisi pròximament.

C/. Fetjet, esquina calle Son Corp
Tel. 58 68 88 - CALA MILLOR (Mallorca)

Pensaments inconfesables

D'En Toni Cànoves

La reforma és bona,
però si la borsa no sona
per molt que embulleu sa troca
sa cultura serà poca.

-El que mai diria que ha pensat...
-El que ningú mai es pensaria que ha dit...

Per a quan s'hagi acabat sa futura Via de Circumval·lació
vos record que «no està permès fer auto-stop a les autopistes...»

Atenció AGRICULTORS SERVERINS: Els que tingueu
tractors a partir del 15 de Juny del 93 haureu de dotar-
los d'un dispositiu lliminós giratori semblant als emprats
per la maquinària d'obres...

Ses festes d'enguany seran «el no va más»: molts de
dies, molts d'actes gratuïts, participatius, ben orga-
nizades... El organitzadors estan d'enhonorabona...

Noticiari Esportiu:
Amics de Cala Bona 2, UIM-CDS 3. Travessa un 2.

Ses xafarderes d'es poble contenen per a tot arreu que
un del Pacte i jo ens voliem berralliar i ens hagueren de
separar. Per sort ningú els ha fet cas. Tothom té clar
que som el més pacífic i pacifista de tots els regidors...
I ho sere sempre... Malgrat les xafarderes...

Malgrat En Sevillano digui que al Port Roig no s'ha
comès cap desgavell ningú s'ho creu. Jo no tenc res con-
tra els del SANDWICH, ni tan sols contra aquell guarda-
jurat que em va fer identificat...

Alguns em critiquen per la reforma circulatòria, però
com deia en CHUMI-CHUMEZ: «Con el código y
Educación no hay laberintos»

AUTOESCOLA CÀNOVES

La millor de l'illa.

L'Autoescola del millor regidor de l'illa.

Per... Es cunyat de Na Tunina,
i és germà de Na Francinaina...

1956

En plena Gran Vía (entonces adecuadamente rebautizada como «Avenida de José Antonio»), bajo la marquesina del cine Capitol, brillante adaptación del estilo del arquitecto Mendeelson al Madrid de la guerra civil, había un hombre tumbado en la calzada tapándose la nuca con las manos. A horcadas sobre sus riñones, otro hombre por lo menos quince años mayor que él, le apaleaba con una pata de banco torneada, moviendo enérgicamente su brazo derecho musculoso y peludo. Su camisa de corte militar, abierta al frío de febrero, era de color azul mahón.

La estampa representaba el comienzo de unos sucesos que sacudieron brutalmente el aletargamiento de una sociedad castrada por el tedioso anuncio cotidiano de que en nuestra reserva espiritual no pasaba nunca nada. Ese año culminaría en el exterior con la invasión de Suez por un ejército anglofrancés, cuyas imágenes aburridas correspondían estrictamente a un paso militar, y, finalmente, llegó el derroche gráfico de la trágica rebelión abortada de Hungría contra su amo imperial. El general Pal Malcter emergía de la torreta del tanque con su casco acolchado de orejas rebeldes en las páginas impares del Paris-Match. Aquel fogonazo de liberación fue aplastado a cañonazos y nosotros veíamos en la revista francesa tranvías volcados, mulos despanzurrados, restos humanos entre los adoquines diseminados por el boulevard, edificios horadados como calaveras por los obuses, vehículos incendiados, avanzaban hacia la cámara con el terror en el rostro y los brazos exageradamente alzados, empujados por adolescentes civiles blandiendo metralletas enormes.

El recinto de la Universidad Central madrileña, situado imprudente-

mente en pleno centro urbano, fue definitivamente clausurado tras los últimos incidentes, saldados con un falangista misteriosamente descerebrado por una bala de pistola durante la manifestación que conmemoraba la muerte violenta en los albores de la nueva era del camarada Matias Montero. Aquella noche se actualizaron listas negras, las centurias de Falange recibieron armamento y munición, y corrió por la urbe, rápidamente, el temor a una represalia feroz, a una caza y exterminio de rojos más o menos notorios. Pero la larga mano del general abortó el proyecto de noche de cuchillos largos, desautorizando al Secretario General del Movimiento y trasladando la responsabilidad represora en exclusiva a la policía política que estrenaba una nueva casta de reprimidos: ya no eran aquellos viejos luchadores comunistas y socialistas de extracción obrera, ahora se trataba de distinguidos señoritos de buena familia que habían acudido de buena fe, seguramente, al engaño del bolchevis-

mo. El ministro del ramo, craso error, olvidó repasar los apellidos en su exceso de celo por presentar a su jefe las listas de detenidos. En aquellos paneles el general descubriría con disgusto a familiares directos de ilustres precursores de la rebelión del treinta y seis como Pradera, Calvo Sotelo, Sánchez-Mazas y gente bien de toda la vida como Garrigues, el cirujano Tamames, Schwartz. Incluso se había llamado seriamente la atención a un joven profesor de Ciencias Políticas llamado Manuel Fraga Iribarne que había osado criticar en clase el Fuero de los Españoles, del cual habían sido suspendidos los dos artículos más parecidos a los que definen la libertad de movimientos y de domicilio en los códigos democráticos. A Juan Antonio

J.S.C.

Bardem, que fue internado en la D.C.S., lo reclamó el mismo Dr. Schweitzer y pudo a duras penas seguir rodando «Calle Mayor», película gallardonada posteriormente con el Premio de la Crítica en el Festival de Venecia. El Cardenal Montini intercediendo, Dionisio Ridruejo que rompía y violentamente con su glorioso pasado fascista, el católico Ruiz Giménez y el profesor Laín Entralgo dimitiendo públicamente. Era demasiado. «Blas, como siga usted a este ritmo cualquier día me detiene a mi yerno», parece que dijo el General a aquel celoso Ministro de la Gobernación. Y días más tarde comentaría con la madre de otro detenido de familia adicta -José María Ruiz Gallardón-, que quedarían en libertad todos los detenidos en el próximo Consejo de Ministros y que tenía que esperar hasta el viernes porque «no te puedes imaginar cómo se pelean los ministros por este asunto».

Hasta esa fecha era absolutamente improbable poder ingresar algún día en una burguesía ilustrada, ya que tal asociación de ideas no parecía viable en nuestro país a pesar de la incesante búsqueda de maestros o interlocutores, al menos que nos expliquen de dónde veníamos y, sobre todo, qué nos esperaba tras el interminable muermo. Por eso, tarde o temprano nos veíamos condenados a profesar de rojos con la fe rígida de los conversos. *Cogito ergo sum* de acuerdo, mocos, pero tú estudia y no te metas en líos.

El curso fallido, llegada la mitad del verano mallorquín se consideró conveniente advertirme de los peligros de horquitis que me acecharían en mi inminente aventura extraterritorial. Lo importe era saber que las mujeres francesas eran todas unas «allumeuses» (¡a estas alturas con tal aviso!). Sin embargo, en la primera

sobremesa nocturna, celebrada en el salón de lápices un poco raídos del Chateau bordelés donde me hospedaba, la Baronesa anfitriona me dirigió el siguiente mensaje, que sonó como una susurrante prez en un clima de recato familiar:

-Comme c'est agréable de constater que l'Eglise continue à exercer sur l'Espagne, à différence de notre noncroyant pays, autant d'influence, comme il se doit» (*).

No pude reprimir la temeridad de contestar que en mi opinión gozaba de un poder excesivo («trop»). Y, tras un silencio colectivo roto únicamente por mi carraspeo y por la aproximación temblorosa de mi taza de manzanilla a su plato correspondiente, la Baronesa insistió, con una elegante mueca de disgusto:

-Mais on ne peut jamais penser que c'est trop, mon jeune? ami! (**).

El padre de la Baronesa, es decir, le Grand Père, al día siguiente no me ofreció vino de su cosecha. Pero su nieto, monárquico también de convicción, que era mi compañero de intercambio estival, ya me había descubierto en Mallorca a Georges Brassens y a Charlie Parker, y en aquella provincia donde registré para siempre el olor a hierba mojada, mi nuevo amigo me condujo una tarde, tras un partido de tenis abortado por la lluvia, a conocer a un republicano español («Tu vas connaitre à un vrai exilé espagnol», me dijo metiendo unas botellas de burdeos particular en el maletero de sus dos caballos). El compatriota emboscado recibió mi efímera visita -al fin y al cabo el destino final de la excursión era un Chateau de la competencia vinícola del aristócrata monárquico- con mucha reserva. Y a la semana siguiente me hice con un ejemplar de la revista «Esprit» en la que se reproducía un feroz alegato de Dionisio Ridruejo

contra el Régimen español entre otros textos donde se mezclaba la muerte de Lorca y de Hernández con comentarios escritos por unos fervorosos hispanistas republicanos y con sermones de Malraux y Camus. Qué paraíso el contacto con la clandestinidad libre.

El hecho es que durante todos estos años habíamos sido convenientemente instruidos en las claves de una realidad inexistente. Y, de pronto, comprendíamos que Walt Disney podía también cabrearse. La prevención sistemática contra el mundo, la carne y los intelectuales que nos inyectaron primero las monjas españolas que nos enseñaban alemán, luego (cuando la Segunda Guerra cambió de signo) otras monjas, francesas, que nos enseñaban a sufrir en francés, y finalmente los Hermanos de la orden de La Salle, surgida de la profunda y devastadora contrarrevolución francesa de la segunda mitad del diecinueve y, por lo tanto, refutadora de todo aquello que oliera de lejos a «Illustration», no había conseguido mantener sellada nuestra placenta rellena de energía y pureza, al llegar a la Universidad, nido tradicional de «jaraneros y alborotadores» del espíritu (***) nacional. De modo que aquella mañana soleada de Febrero extraje como pude mi cinturón y con convulsa y precaria energía física y la pureza de Jesucristo expulsando del templo a los mercaderos otorgué un latigazo en el pómulo derecho a aquel energúmeno que apalcaba a su víctima debajo de un cartelón de una película norteamericana (quizá «La tentación vive arriba», de Wilder, con Marilyn Monroe) con excesiva ferocidad («mais on me peut toujours dire trip!») y escapé a la carrera, impulsado por el pánico-perseguido por el gánán de la Guardia de Franco que me espetaba cada

dos por tes: «cabrón, te voy a matar»- entre los transeúntes perplejos de la Historia hacía la lejanísima planta de caballeros de unos grandes almacenes. En aquella mañana unos brochazos de violencia callejera organizada desde el parapoder apuntillaron el declive de una década de atroz aburrimiento. Ahora veíamos crudamente lo que se escondía detrás del tratado de buenas maneras que nos habían vendido a plazos los vencedores de la cruzada. (****).

Treinta y cinco años después, la anciana aristócrata, en el atardecer de sus viñedos, me preguntó con mucha cautela por la actual situación política española. «Bien, Señora -le dije- felizmente tenemos un rey republicano».

(*) *Qué alegría comprobar cómo en la católica España, a diferencia de nuestro descreído país, la Iglesia posee tanta influencia como merece.*

(**) *¡Pero, mi joven amigo, nunca se puede afirmar que sea demasiado!*

(***) *Esta expresión de «jaraneros y alborotadores» corresponde textualmente a un fragmento de la carta que envió Franco a Don Juan de Borbón lamentando que el jefe de la Familia Real española hubiera decidido, sin consultar con El Pardo, al traslado de la matrícula del Príncipe de Salamanca a Madrid, donde según el General abundaba esta especie de estudiantes, en contraposición con el clima políticamente apacible de la ciudad castellana.*

(****) *Pardójicamente, aquellos incidentes sirvieron al General para sacudirse la inoportuna hegemonía de los nostálgicos de la «revolución pendiente», algo decididamente imprescindible en el mundo exterior, recién reconciliado con el Dictador. De este modo se allanaba el camino a los tecnócratas del Opus Dei. Como dijera cuando la ascensión de Carrero «No hay mal que por bien no venga».*

Una vegada més amb l'amabilitat i bon fer el Restaurant Port Vell ens obrí les portes per una nova entrevista, tot seguit d'assaborir uns deli-

-Antoni a les Eleccions Municipals del passat any anares com independent dins la llista socialista. Diven que varen esser peça fonamental per captar els vots de sa joventut. Després d'un any, que queda d'aquella eufòria inicial?

-Bé, que jo fos el que inclinà sa balança és molt relatiu, perquè hi ha moltes coses dins sa llista que varen canviar. Sa llista socialista sempre havia estat una llista de gent peninsular i de 16 n'hi hagué 7 que érem mallorquins. Va influir tothom un poc, es primer n'Eduard és metge, que anava es primer de sa llista a efectes de vot pesa molt. Jo vaig col.laborar amb sa gent jove, però no tant com s'ha volgut suposar, tots ajudaren. D'aquella eufòria que en demanes queden ganes de fer feina amb un any poc es pot dir, a més amb sa situació econòmica que tenim, sa feina que es faci es tres anys que ens queden ho diran.

-Com va esser el teu pas dins la política serverina?

-Des de fa 14 anys visc i treball a Son Servera; crec que tota persona que va a treballar a un poble o una zona té l'obligació moral d'intregar-se i adaptar-se a la zona les meves arrels són manarorines, però em sent molt bé i identificat a Son Servera. He estat molts d'anys aficat dins el G.O.B. i des de que va començar «Amics de Cala Bona» vaig esser a sa primera reunió que es va montar i assumeisc sa trayectòria dels ecologistes que varen tenir aquesta moguda. En quant al meu pas a sa política vingué sense pensar-ho, mai he tingut una militància política, si bé en certa mesura tots som un poc polítics, uns estan aficats dins partits, d'altres dins associacions tots hem de tenir al manco uns mínims de coneixements polítics.

-Actualment ets responsable de Cultura, Esports i Policia. Demana-

ciosos «Escaldums de Pollastre» començam a xerrar amb n'Antoni Canovas, Regidor de Cultura, de les Festes de Sant Joan 92 i la curiositat

---

M. Ordinas i Febrer

---

res expresament, aquestes competències o assumires la voluntat del teu grup?

-Sa veritat és que noltros érem realistes i sempre el PSOE havia tingut dos regidors a s'oposició, pensàvem ampliar això, sa veritat és que mk pensàvem governar, ho hem assumit despres. Però quan en sortirem elegits quatre i ens varen oferir pacte, sa repartició de ses carteres va ésser molt ràpida a una reunió que férem. Jo personalment m'agradava Cultura, els altres, també més o manco el que duen els hi feia ganes i quedava un poc a l'aire sa Policia. Sa veritat és que hi havia moltes reformes de trànsit a fer tant a Cala Millor com a Son Servera, degut a sa meua experiència de feina, no va costar gaire pensar que ho podria dur. Sa Policia és ingrata, ho dugui és qui ho dugui, sempre serà ingrata, des d'es moment que has d'agafar decisions que afecten a un particular, sa veritat és que Policia no en tenia ganes, Cultura sí em feia molta d'il.lusió.

-Parlant de decisions que afecten als particulars. Com ha anat sa reforma del trànsit a Son Servera?

-Jo dic que sa reforma ha anat bé, per una raó. Sa televisió serverina va fer una enquesta a es poble de moltíssima de gent i es va veure que més o manco un 70%, per no dir més esteia bastant d'acord amb sa reforma, també he vist que és problema fonamental que eren els «atascos» que hi havia a prop de sa benzineria i

ens du a parlar també de les passades Eleccions Municipals si bé no era el tema fitxar ens respònd amb cordialitat, el qual li volem agrair.

davant Can Xoroi tot això ha desaparegut. Ha duit d'altres conseqüències ara se circula a major velocitat, d'acord, però sa vergonya que hi havia abans dels embussos ha desaparegut, sa gent en general està contenta, n'hi ha que no, però els qui no hi estan no es queixen de sa reforma en sí, sinó del seu cas particular que els ha afectat al seu negoci. Jo els comprenc però no fas mai solucions al cent per cent, això és evident.

-Passarem a ses festes, el passat any ja les visqueres com a regidor, però no els havieu organitzat, de fet encare no tenieu agafat el ritme de l'Ajuntament. Enguany ja en sou responsables, com vos plantejau les festes?

-Es plantejament que ens em fet és el següent: després de mirar els gastots dels darrers anys i veure que el 90% dels doblers destinats a festes de cap a cap d'any es gastaven amb aquests cinc o sis dies de festes de Sant Joan. És a dir, si es gastaven 17 milions de pessetes en festes 16 es gastaven per Sant Joan. Sa nostra política de festes pensam que ha d'ésser diferent en quant a que festes n'hi ha de cap a cap d'any. Els Reis, Sant Antoni, Festes del Carme, Festes de Cala Millor, etc. Que passa, em d'intentar d'estirar un poc es pressupost reduir els gastots de Sant Joan i fer ses festes més «festoses» crec que ho podrem aconseguir, enguany es veurà i potenciar ses altres festes. De fet per començar enguany pels reis ja hi va haer això, amb un pressupost d'unes cinc o sis-centes mil pessetes. No ho dic per sa gent gran, però els infants varen disfrutar molt més.

-Quines són ses previsions econòmiques de ses festes de Sant Joan?

-Ses previsions per enguany són que envers de costar-nos uns 16 milions, ens costin 4 o 5 milions menys.

-Això vol dir que hi haurà molts

de retalls, no dureu grups actuals per ses verbenes?

-Tot el contrari, no hi haurà retalls, per començar passarem de cinc dies de festa a deu, començaran divendres dia 19 fins dia 28, a més hi haurà diferents actes i recitals. El miracle econòmic en aquest aspecte és que facis molta propaganda de ses dues verbenes fortes que es fan i que sa gent de sa comarca vengui, això implica dues verbenes una «rockera»

dia 20 que ve un grup català que es diu Els Pets, que està dins sa línia de Sopa de Cabra, està molt de moda, això ens pot dur molts d'ingressos, també hi haurà Rotsdai un grup de sa comarca i crida moltíssima de gent. S'altra verbena de dia 27 és el mateix intentarem fer propaganda per ampliar els ingressos, vendrà s'orquestra Plateria i es grup Ossifar que també està molt de moda. Aquestes dues verbenes seran de «pago», es dissabte de Sant Joan dia 23 hi haurà una verbena popular gratuïta per tots els residents, ve s'Orquestrina d'Algaida i en Tomeu Penya, el se'n demà dematí hi haurà sa xocolatada a sa platja de sa Costa

dels Pins on es veu sa sortida des sol, és un acte que de cada any atreu a més gent.

-Hi ha cap novetat?

-Com a novetat tenim un Certamen Folklòric de dia 19 a dia 21, vendran quatre grups de sa península, un de Santander, un d'Extremadura d'Orellana, un d'Àvila que és de Piedralaves i, s'altre de Jumilla Murcia que juntament amb grups d'Artà, Manacor, Sant Llorenç i Sa Revetla de Son Servera faran dos actes a l'Església Nova el divendres i diumenge amb actuacions i el dissabte un passacarrers de tots els grups participants. Esperam que sigui una festa molt participativa i que sa gent disfruti amb aquest festival. L'altre novetat és que volem potenciar l'Església Nova i Sa Plaça de Sant Joan, cada dia a les sis del capvespre es tancarà sa plaça i els dissabtes i diumenges ja a partir del migdia. A l'Església Nova es farà un cine d'estiu un vespre per al.lots i un altre per adults amb preus simbòlics. També un recital d'en Tomeu Matala, i tres dies de teatre, inclús en Xesc Forteza actuarà a l'Església

Nova, no a sa plaça des Mercat com venia essent tradicional, creim que guanyarem molt en qualitat de sò. Tenim una empresa d'espectacles que acondicionarà l'Església Nova amb capacitat per 1.000 persones. A sa plaça de Sant Joan el grup Iguana Teatre oferirà el seu espectacle Nit de Focs.

Més novetats que els al.lots tendran una verbena infantil sense «play-back», tendran també el seu grup en directe. En quant a esports segurament tendrem carreres de motos, exhibició de cavalls i el dia de Sant Joan el Badia disputarà un partit a Son Servera contra una selecció de ex-jugadors del Badia.

-Per acabar quin balanç personal fas d'aquest any com a regidor?

-Si qualcú s'afica dins política ha d'estar disposat a rebre crítiques. Ara bé si tens sa consciència tranquil·la has de seguir endavant, no pots esperar que sa gent aprovi tot el que fas, si tens aquesta necessitat tornaries malalt. Jo tenc sa personalitat suficient i estic content amb jo mateix es balanç és positiu i és important. És impossible que tenguis sa gent contenta del 100% que vas fent, perds amics, en guanyes d'altres. Com no som de fusta hi ha certs moments que passa un problema i l'afecte, però després tens moments dins sa vida que pots fer un bé dins sa societat i això és s'il·lusió de fer ses coses ben fetes. T'equivoques a vegades però es balanç és molt positiu. Després el que jo tenc ben clar és que no ens moven es interessos creats, hem entrat dins s'Ajuntament per fer feina i sa gent s'acosta molt a s'Ajuntament ja que saben que cumplim uns horaris i el que té un problema sempre ens pot trobar. Tenim n'Eduard que respòn molt bé, és el que estira el carro té una naturalitat i espontaneïtat que ens contagia a tots ses seves ganes de fer feina.

Ja que acabam voldria aprofitar aquests mitjans per felicitar al poble i demanar-lis que participin ja que sense participació ciutadana no hi ha festes.

PROGRAMA OFICIAL DE LES FESTES PATRONALS DE SON SERVERA SANT JOAN '92

AJUNTAMENT DE SON SERVERA DELEGACIÓ DE FESTES

SALUTACIÓ DE LES FESTES

A anys com aquests a l'Egipte dels faraons els dirien "anys de vaques laques". Avui a Mallorca els hem d'anomenar "anys de turistes magres", i, si els faraons tenien poca llet i poca carn, nosaltres tenim pocs doblers que ens arribin de fora.

Així idò, ses festes d'enguany no seran unes festes de tirar sa casa per sa finestra, però això no vol dir que no siguin unes festes alegres, ben al contrari, ens hem de sucarr el cervell per a passar-ho bé amb pocs mitjans. Trobarem aquestes diversions si miram un poc enrera i observam com se divertien els nostros padrins, o, simplement si aconseguim recordar ses petites coses i jocs que ens feien tan feliços a sa nostra infantesa. Al cap i a la fi, unes festes són pels adults un record i un intent de repetir aquelles experiències que ens feien tornar boiets quan érem petits (jugar, cantar, ballar i deixar lliure s'imaginació cap a pensaments com més absurds millor).

Al manco aquests dies, temes con el "decretazo", s'impost d'activitats econòmiques, es cànon d'aigua, s'actualització d'es cadastre, es plà d'ordenació de s'oferta turística i sa gran puja dels cafetets, han de ser temes que passin a una segona filera, gairebé diriem oblidats completament.

Més oblidats encara han de quedar els problemes polítics, els enfrontaments d'idees, els problemes entre les persones, entre veïnats i entre familiars.

Participem tots en sa mesura en que sa nostra il.lusió vos demani, i feis possible que Son Servera s'assembli aquesta setmana el menys possible a una setmana qualsevol de sa resta de s'any.

Una abraçada a tots.

El Batle.

Regidor de festes.

Eduard Servera Cariñena

Antoni Cànoves Miquel

PROGRAMA FESTES PATRONALS DE SON SERVERA

DIVENDRES 19

- 19'30 h.- Pregó de festes. Lloc: Plaça Sant Joan Baptista.
20'00 h.- Desfilada grups folklòrics. Lloc: carrers de la vila.
20'00 h.- II Torneig de dards. Lloc: Bar Sa Bòveda.
21'30 h.- Inauguració Festival Folkloric. Lloc: Església Nova.

DISSABTE 20

- 15'00 h.- Tir «pichón». Lloc: Finca de Ca s'Hereu.
15'30 h.- Ciclisme. Lloc: Circuit urbà a Son Servera.
17'00 h.- Partit de bàsquet. Lloc: Pista Escoles Velles.
18'00 h.- Balls itinerants dels grups folklòrics: Plaça Sant Joan, Sa Puntera, Plaça Nova. Lloc: Local 3ª Edat. Plaça davant Bar Toros. Cala Bona, etc.
19'00 h.- Partit bàsquet. Lloc: Pista Escoles Velles.
20'00 h.- II Torneig Dards. Lloc: Bar Sa Bòveda.
22'00 h.- Representació de la Rondaia Ous de Somera i Concert de la Coral Jove. Lloc: Església Nova.
24'00 h.- Berbena Rock: Els Pets, Rotsdai i Set i Mig. Lloc: Plaça d'es Mercat.

DIUMENGE 21

- 9'30 h.- Carrera Mountain Bike. Lloc: Circuit. Puig de Sa Bassa.
10'00 h.- Concurs radiaficionats «Caza del zorro». Lloc: Bar Sebastian.
15'00 h.- Tir al plat. Lloc: Finca de Ca s'Hereu.
15'30 h.- Bicicletada a la Costa del Pins. Lloc: Plaça Sant Joan Baptista.
16'30 h.- Exhibició de cavalls. Lloc: als Sestadors.
20'00 h.- II Torneig de dards. Lloc: Bar Sa Bòveda.
21'30 h.- Clausura festival Folkloric Nacional «Vila de Son Servera». Lloc: Església Nova.

DILLUNS 22

- 17'00 h.- Joc Infants. Lloc: Plaça Sant Joan Baptista.
21'30 h.- Berbena infantil amb el grup «Singlot». Lloc: Plaça des Mercat.
21'00 h.- Cinema per adults. Lloc: Església Nova.

DIMARTS 23

- 22'00 h.- Cant de galls. Lloc: Plaça Sant Joan Baptista.
22'00 h.- Cinema pels nins. Lloc: Església Nova.
24'00 h.- Berbena: Tomeu Penya, Géminis i Orquestrina d'Algaida. Lloc: Plaça des Mercat.
i també després de la Berbena «Sortida des Sol» a la platja gran de la Costa dels Pins, amb xocolata i ensaïmada.

DIMECRES 24

- 10'30 h.- Partit de futbol. Lloc: Son Servera «Ses Eres».
11'00 h.- Missa major
11'30 h.- Concert de la Banda de Música de Son Servera. Lloc: Plaça Sant Joan Baptista.
16'00 h.- Partit de futbol. Lloc: Son Servera «Ses Eres».
16'30 h.- Partit de futbol. Lloc: Son Servera «Ses Eres».
24'00 h.- Recital musical amb: Tomeu Matamalas i Rag-

time Cafè. Lloc: Església Nova.

DIJOURS 25

- 10'00 h.- Diada Esportiva per nins. Lloc: Escola Jaume Fornaris.
17'00 h.- Tallers infantils. Lloc: Plaça Sant Joan Baptista.
22'00 h.- Teatre: Vernissatge. Lloc: Església Nova.

DIVENDRES 26

- 17'00 h.- Excursió per tothom. Concentració: Plaça Sant Joan Baptista.
22'30 h.- La nit del foc amb «La Iguana». Lloc: Plaça Sant Joan Baptista.

DISSABTE 27

- 15'30 h.- Finals 18è Torneig de Tennis. Lloc: Club Tennis Ca'n Simó.
16'00 h.- Ginkama de cotxes. Lloc: Plaça Sant Joan Baptista.
17'00 h.- Missa pels morts de la Tercera Edat. Local Tercera Edat.
18'00 h.- Festa aniversari de la Fundació de la Tercera Edat. Local Tercera Edat.
18'30 h.- Futbol. Homenatge «Julián Murillo». Camp de futbol de Cala Millor.
19'30 h.- Concert a càrrec de: Banda, Revetla i Coral Jove. Lloc: Plaça Sant Joan Baptista.
19'30 h.- Voleibol. Lloc: Escola Vella.
21'00 h.- Concert de l'Orquestra Simfònica Ciutat de Palma i la Coral Universitària. Lloc: Església Nova.
24'00 h.- Berbena: Orquestra Plateria i Ossifar. Lloc: Plaça des Mercat.

DIUMENGE 28

- 20'00 h.- Concert. Lloc: Plaça de Sant Joan Baptista.
21'00 h.- Bunyolada. Lloc: Plaça de Sant Joan Baptista.
22'30 h.- Teatre amb Xesc Forteza. Lloc: Església Nova.

EXPOSICIONS:

- Exposició de punt mallorquí. Del 19 al 28 de Juny. Veïnat de la Caixa (antic local Tercera Edat). De les 20'00 h. a les 22'00 h. Diumenges i festius 11'00 h. a 13'00 h. i 20'00 h. a 22'00 h.
-Exposició: «Per una Mallorca digna, prou d'urbanitzacions». Organitza GOB. Del 19 al 28 Juny. Escoles Velles. De les 20'00 a les 22'00 h.
-Exposició de pintura. Del 19 al 28 de juny. Saló Parroquial. De les 19'00 a les 22'00 h.
-Exposició de Bonsais. Organitza: Bonsais Llevant. Del 20 al 28 de Juny. De les 19'00 a les 20'00 hores. Cases de Ca S'Hereu.
-Exposició de punt de randa i creueta. Del 19 al 28 de juny. Saló d'exposicions de la Tercera Edat. De les 19'00 a 21'00 h. Diumenges i festius: 11'00 h. a 13'00 h. i 19'00 a 21'00 h.

Grup de Teatre Escolar

La fotografia il·lustra un petit grup d'alumnes de 7è del Col·legi Públic Jaume Fornaris i Taltavull de Son Servera que han seguit, durant tot el mes de maig i juny, un petit i simple curset de teatre que s'ha fet cada dimarts i dijous de 12 a 13 hores de manera voluntària enmarcat dintre de les activitats de l'aula de Català i que ens ha dirigit un representant de l'Associació de Pares del centre.

Tots els alumnes que hi varen prendre part següen i segueixen el mateix amb un gran entusiasme. Han anat preparant la representació de la rondalla «Ous de Somera» del Tom IV de les Rondalles Mallorquines de Mn. Antoni Maria Alcover.

Quatre són les principals finalitats d'aquesta senzilla representació:

- Aprendre a representar un paper que no és el nostre.

- Conèixer més la nostra llengua. Llegir, parlar, escriure i expressar-nos millor de cada dia.

- Retre un senzill homenatge a la figura de Mn. Antoni Maria Alcover qui ens va deixar una bona herència amb el seu diccionari i les rondalles que ens han ajudat a redescobrir la transformació de Mallorca, el món de la pagesia i també moltes feines avui ja desaparegudes.

- Contribuir un poc a fer més Festa Patronal.

La representació serà el Dissabte dia 20 de Juny a l'Església Nova a les 22 hores dintre del marc de les Festes Patronals.

Vos convidam a tots a venir a la representació, que serà senzilla i sense cap tipus de pretensió ja que l'objectiu que preteniem inicialment ja l'hem aconseguit i és practicar i millorar un poc més de cada dia la nostra llengua. A vegades tan desauçada.

Els noms dels components del grup són els següents:

Raul Blanco Galan; Simón Calderón Ortiz; Diego Javier Fernández Collantes; Elena Fernández Henares;

Rosario Fernández Tudela; Gema García Gutierrez; Fernando Martínez Arias; Maria Palma García; Antonio Perez Sanchez; Catalina Neus Pons Bosch; Jeroni Sancho Bossut; Marta Torres Vallés; Maria Magdalena Toos Roca; Eva Catalina Alzamora Sanchez; Juan Francisco Andreu Santandreu; Cristina Carrión Perez; Isabel Cladera Bauza; Antonia Colom Martin; Antonio Fariñas Más; Ana Belén Guerrero Sanchez; Cesar Gu-

tierrez Jaime; Juan José Hernández Lliteras; David Rincón Luengo; Enrique Romero Alzamora; Miguel Angel Sanchez Cabezas; Margarita Sard Juarez; Miguel Servera Brunet; Asunción Sevillano Rios; Catalina Tous Barceló; Jaume Sureda Masanet (Aula de Català); Miquel Sancho Sureda (Monitor Grup de Teatre).

Grup d'alumnes de 7è E.G.B. de Teatre. Col·legi Públic Jaume Fornaris i Taltavull

Jaume Robí

-Lo bé que ha quedat es Carrer Ses Heres. Jo en vull un igual per tots!

-Un dia comentàvem que sa política es incombustible i també els polítics. Lo que passa que sempre està tot molt cremat.

-Deu ésser un negoci bò l'exploració de platjes per el nostre entorn.

-Sa cantitat de milions que no amolla s'Ajuntament Serverí, un dels darrers casos va ser per la Creu Roja, demanaven bastants de milions per gastos i al final se n'anaren amb ses butxaques buides. Diuen.

-En referència a sa vaga, i ha que dir sa mala impressió que donam en els visitants i al final sempre paguen bons per dolents sense sabre si servirà per res, quan ells mateixos fa

temps havien demanat més control per part del Govern Central.

-Com es que la Ana Obregón i el seu Conde s'han comprat un chalet tan enfora de ca seva, Sa Costa dels Pins?

-Confien que el dia de demà se farà qualche coseta per allà?

-Me varen dir que això no és especulació, és intimitat.

-Sa por que agafa sa gent es dia de una vaga general.

-A Manacor a l'INEM varen trobar una defraudació de vàries decenes de milions, empresaris i treballadors per mig, etc. Trobaran proves contra el senyor encarregat d'allà qualche dia?

-Ses cabines telefòniques que s'havien de col·locar devora qualche

Hotel en un primer moment i es varen canviar per s'estètica.

-Igual passà amb uns arbres per devora Cala Bona i al final foren posant a devora la futura plaça de Cas Torrador.

-Són simples canvis per millorar. Se comprenen, és clar.

-La próxima llegada del Supermercado Mercadona en las afueras de Son Servera aprobado por el anterior Consistorio, a fin de ayudar a los comerciantes de Son Servera, para exportar los ingresos a Valencia, lugar del inicio de la Cadena.

-La poca solidaridad que se pasea por el mundo.

-Se dice que medio pueblo está en manos de los bancos y la otra mitad de las plazas.

GELATERIA - CAFETERIA

OSIRIS

**SOM ESPECIALISTES AMB TOT,
PERO EN GELAT, ELS MILLORS!!**

Paseo Juan Llinás, 4

CALA MILLOR - Tel. 58 59 69

Entrevista al pintor FERRE i ANDREU

per Jaume Robí

En certa ocasió i amb motiu d'una exposició a Sa Pobla fa un grapat d'anys, en el pròleg de presentació Alexandre Ballester va escriure de Ferré i Andreu:... perquè Salvador vibra i s'emociona davant la vida, davant la lluna i, mentider de la veritat, verístic de la mentida, com tot artista, ens deixa, la penyora plàstica, la seva propia vibració, la seva pròpia emoció». A les hores, tot això que ens diu l'escriptor es per entendre que Salvador Ferré i Andreu és un deixeble de les sensacions que reb davant qualsevol motiu pictòric, i per conèixer un poc més ens convidà a sopar a n'Es Pi o a Can Mateu. Anant en els fons és el mateix que menjar a ca teva, ja que te trobes amb família i a n'aquest restaurant crec que és el lloc on hi ha més quadres exposats per metre quadrat de Ferré i Andreu en un lloc públic, però de «Pago». Com sempre és característic amb en Mateu - va fer maig!!! Si, sa picada era collonuda, es según no en parlem ja que s'anfós, el presenta com ningú i l'originalitat és part implicada en cada plat. Ara bé, és dolç que ens donà «Crepes de gelat» i les delícies del chef són dignes d'un Rei.

No seguirem fegent més propaganda incontrolada perquè l'estómac és el que ho passa per els lectors que no hagin sopar, jo heu recomanar anau-hi a menjar, val la pena.

Aquesta entrevista la feim per motius de sobra coneguts que és el realitzar una exposició a la Galeria de «la Caixa» de Son Servera, i per tal motiu començam a demanar-li:

-A l'Exposició que ens oferiràs?

-La meua visió de Son Servera i el seu entorn feta amb una traducció pictòrica.

-Que li demanes a la gent quan contempla la teua obra?

-Que sentin la vida que jo intent transportar a la tela i que sia un motiu de joia ja que pretenc que la pintura no sigui tant sols profunda, sino també alegre.

-Com es porten amb tu les textu-

res?

-És una braga continua, a vegades guanyen elles i a vegades jo. Per mi ha estat un descobriment i un motiu de conseguir un nou llenguatge en el món expressiu.

-De Orleans a Altafulla, ara a Son Servera, no et fa sentir més europeu això de passar constantment fronteres, tant d'idees com de paisos?

-Sempre m'he sentit ciutadà del món. L'única pega són els tràmits de les fronteres que afortunadament tendeixen a desaparèixer i he tengut sempre la sort a través de la meua visió d'artista m'acosta tant les coses que desapareix el desplaçament que pot representar un altre país a més he procurat conèixer un poc diferents llengües, lo que m'acosta més a la gent de cada país, ja que per mi, per damunt tot, és l'home.

-Que li demanes a un quadre?

-Sentiment per que jo crec que la pintura és el fruit d'un món estrany un poc foll, però en el qual la sinceritat i el sentiment tenen de ser lo més important i naturalment li deman uns valors plàstics, que si la pintura és autèntica, són aliats a la tècnica i la pintura.

També, pretenc que un quadre sigui un pes a la balança, a l'hora de pesar la monotonia i materialitat de la vida.

-No es fa pesat crear sempre pel que diran els altres?

3 -En realitat és una pregunta a la que

no puc respondre. Una de les poques coses que em deconcentra totalment es quan: un nin a vora meu pregunta a la seva mare: Per què pinta aquesta cuadro aquest home? i, sincerament no crec que existeixi la resposta coherent, sino anant a darrera, que la pintura és sentiment i per tant un fet il·lògic per molts.

-Quin temes t'agrada més plasmar damunt les teles?

-No tenc preferències, depen de l'època, l'estat d'ànims, etc.

-Es seriosa avui en dia la professió de pintor?

-Tornem a lo de sempre, si hi ha sinceritat i sentiment la qüestió ja no es posa. Rilke contestava a un jove escriptor. Que si podia passar tan sols un dia sense escriure valia més que deixàs l'ofici d'escriptor.

-He pogut llegir a un diari de Girona del passat més de Novembre que declaraves: estan destrossant Mallorca!!! Podem afegir que els doblers avui destrossen la pintura?

-Si, i no hi ha més comentaris.

-Quin ideal de pintura tens?

-És una qüestió que no m'he plantejat mai, la meua vida es a un punt que he posat la barrera d'un ideal que per esser meu tan sols podria ser erroni.

-De cop i volta te diven que els colors desapareixeran, però en pots triar dos. Amb quins et quedaries?

-Blau i taronja, al menys en podriem treure el violeta. I el blanc per favor, que quedi el blanc.

-Es paisatge es diferent de Orleans-Altafulla i es Llevant nostre?

-Si, Altafulla i el Llevant no. Demuestra que antigament era una mateixa franja de terra, els colors de terra de l'interior de Tarragona són els mateixos de qualsevol camp del Llevant mallorquí, tan sols l'aigua de la mar a Mallorca és únic de bellesa i exclussiva. A Orleans com a Paris, trob unes harmonies de grisos platejats, que donen les pedres de les seves edificacions i els boscos i les aigües dels rius donen una característica totalment local.

-Com es va iniciar Ferré i Andreu dins la pintura?

-Veient pintar a un home. Jo tenia cinc anys i en el meu poble —Altafulla— un pintor feia un cuadro d'un carrer, treballava els ocres i els siena que hem punyiren tant profundament que crec que aquell dia, és a dir, segur, vaig decidir que la meua forma d'expressió serien els colors, després vingueren les escoles, els estudis, etc...

-Per quin ordre posaries aquestes paraules: amistat, salut, diners, treball?

-Amistat, salut, treball i diners.

-Al final del dia contes els moments que t'has enfadat?

-No. Conto els moments que he perdut o deixat de crear.

-Veus la joventut amb més iniciativa que abans o per tot manden els «padrinos»?

-No. Jo crec molt amb la joventut, més que amb els «padrinos».

-El mural de l'Hotel Castell de Mar, sembla un gran mostra de treball, descobrir moments nostros a aquell jardí de nenúfars. Sembla així quan un arriba a la Mallorca antiga, aquesta sensació de quietat, sosec, etc?

-Si tú descobreixes això que dius vol dir que he lograt transmetre un poc de lo que jo cercava. He tingut la gran sort d'enamorarme de les terres més hernes però més hermoses de l'interior de l'illa.

-La teua família no es troba «nòmada», amb tots els desplaçaments que fas. Què hi diuen?

-No. Procuo que la meua família resti apart de les meves follies i tenc la sort de que la meua dona sap donar als fills una estabilitat que jo com artista no som capaç de transmetre, al menys externament.

-Te donà bones experiències, donar classes a una escola francesa privada?

-Si, ha sigut la millor època de la

meua vida, si bé, redueix totalment el món creatiu et dones conte de que al entregar-te als joves lo que dones et revè meravellosament enriquit.

-Que te diu la gent quan comentes que els Reis Balduino i FABIOLA de Bèlgica tenen obra teua?

-Res d'especial, tenc altres col·leccionistes que sense ser Reis i que apreciament més la meua obra són més aprop meu. Per exemple, per mi és més important haver pintat els àngels de l'església de Son Negre que el retaule que va anar a la Casa Reial de Bèlgica.

-Quins projectes tens en un futur immediat?

-De moment tenc que començar una decoració interior a l'Hotel Platja del Moro, una exposició probable a Porto Cristo i una segura a la Banca March per allà el Decembre a Manacor.

-Per acabar, tú tens la darrera paraula, per aquestes festes de Sant Joan. Què desitges de l'exposició a «La Caixa»?

-Crec que la darrera paraula la tindreu els que vejeu la meua obra, vos digui quelcom de lo que abans deia, referent als sentiments, i a la meua estima a n'aquest poble que m'acull.

Molts d'anys i bones festes.

La caries dental y su prevención

Dr. Antonio Romero

MEDIDAS PARA PREVENIR LAS CRIES

Al ser la caries una enfermedad de muchos factores, es preciso poner en marcha una serie de medidas tendentes a:

1.- Aumentar la resistencia del esmalte, dentina.

2.- Reducir el número de microorganismos (bacterias) en la boca.

3.- Modificar los factores ambientales.

1.- Fluorización

El empleo de F. en la medida más eficaz con la que se cuenta para prevenir las caries en cualquier programa orientado a la comunidad, la incorporación del F. al esmalte puede hacerse de dos maneras:

1.- Por vía general:

-Fluorización de las aguas públicas.

-Sal fluorada.

-Tabletas de fluor

-Fluorización del agua de las escuelas.

La fluorización del abastecimiento público de agua constituye la medida más eficaz y económica a nivel comunitario.

Una concentración óptima entre 0'7 y 1'2 mg/l (reduce en un 50/60

% del deterioro de los dientes por las caries) es la correcta, ésta varía según el clima.

2.- Por vía tópica

Es decir, poniendo en contacto el F. directamente con la superficie del esmalte dentario

-por efectuar enjuagues con F.

-dentrífico con F.

-goma de mascar con F.

-aplicación de laca de F. Gel hecha por personal profesional.

Reduce las incidencias de las caries en un 35 %.

CONTROL DE LA PLACA DENTARIA

Los únicos métodos efectivos y seguros de reducción de la placa dental (sarro) consisten en el **cepillado** y el uso del **hilo dental**. El cepillado debe iniciarse a partir de los 2 años de edad y los padres han de ayudar hasta que el niño alcance la destreza suficiente para remover la placa bacteriana (14 años) (cepillado recomendable después de cada comida y por la noche antes de acostarse). Primero sin pasta en el cepillo (sólo con agua) y después con pasta. Se ha de obser-

var que la pasta no se considera el componente fundamental del cepillado.

MODIFICACIÓN DEL AMBIENTE DENTARIO

-Educación sanitaria en salud dental.

Es importante intentar educar a los padres para que inculquen a sus hijos costumbres alimentarias adecuadas y apoyen la educación sanitaria en alimentación que se enseña en algunas escuelas. Es precisamente en este medio donde se realiza el aprendizaje de cepillarse correctamente los dientes.

De cara a seguir una buena higiene dental son recomendables las dietas basadas en alimentos del tipo del pan integral, cereales con leche, arroz y harina integrales, leche y derivados, frutas, sobre todo frescas o en forma de zumos sin edulcorar, frutos secos como las nueces o avellanas, vegetales frescos, ya sea crudos en ensalada y cocinados, pescados y huevos.

En el próximo número hablaremos de otras enfermedades dentarias no menos graves que las caries dentales.

Comercial
Eléctrica Fullana
INSTALACIONES ELECTRICAS

C/. Juana Roca, 22 - Tel. 56 73 45
SON SERVERA

TROFEO SA FONT

Gabi (motos)	35
Murphy (motos)	30
Kankel (fútbol)	25
Azpeitia (voleibol)	20
Ferry (básquet)	20

Reflexiones sobre la menor edad penal

El problema de los menores no se resuelve con una atenuante, aunque sea privilegiada.

Si tenemos en cuenta que estamos utilizando como pena prácticamente única, la privación de libertad, habrá que convenir en que no es una misma cosa, el encierro de un menor que el de un adulto. Y donde está esa franja, esa edad que delimite menor-adulto; creo que ninguna persona que tenga trato con menores puede contestar fácilmente y seguro que no dice dieciséis años. La cuestión es sencilla, una persona a los dieciséis años es un joven, más parecido a un menor que a un adulto y que, en consecuencia, no puede recibir el mismo tratamiento, ni siquiera considerando la existencia de una atenuante privilegiada, como la prevista en nuestro Código Penal.

Si necesaria es la reforma, es imprescindible que cuando llegue, lo haga amparando los derechos del menor. Crear una reforma inútil en cuanto, no tenga en cuenta la situación en la que vivimos y las instituciones con las que contamos, es perder un tiempo, para todos precioso.

Hay temas como el de los menores dentro del Derecho Penal que no se pueden mirar exclusivamente desde la perspectiva técnica-jurídica, y en cuyo debate deberían participar profesionales de otras materias.

El legislador no puede olvidar la existencia de los centros de reforma juvenil, sus dotaciones, su disciplina, sus sistemas de funcionamientos y a las personas que con más o menos vocación los trabajan. Y sobre todo no debe olvidar las personas a las que se dirige, las circunstancias que han envuelto sus vidas y el camino más acertado para reintegrarlos a una sociedad que entre todos hemos convertido en hostil. Y si la realidad en la que nos desenvolvemos, podemos contemplarla desde un punto de vista amenazador no es menos cierto que cabe la posibilidad de

verla como gratificante en muchos casos y que el punto de vista de un menor puede cambiar mientras esté en período de formación. Y es tarea ardua que debemos acometer entre todos. Sería conveniente un Derecho Penal del menor desde otra óptica y con otros principios diferentes a los del Derecho Penal actual e incluso a los del Anteproyecto de la reforma.

Con estas líneas no pretendo realizar una crítica negativa del sistema puesto que no soy capaz de proponer un sistema nuevo y eficaz, pero sí reflexionar sobre un punto muy concreto, en el que nos encontramos sin soluciones, la edad de dieciséis a dieciocho años, ese momento en el cual en teoría se es adulto para ingresar en prisión; resulta absurdo en que otras materias mucho más livianas del Derecho, el legislador intente por todos los medios armonizar sus posturas con el resto de la comunidad europea y que en este punto tan delicado se equipare a Turquía único país que nos aventaja para mal en lo que a menores se refiere, utilizando la edad de quince años como la mayoría de edad penal. Alemania establece como mayoría de edad penal los dieciocho años, si bien tienen medidas especiales para los denominados jóvenes-adultos que llegan hasta la edad de veintiún años en el mismo sentido, Rumanía, Dinamarca, Inglaterra, País de Gales.

Austria la fija en diecinueve años.

Bélgica, Bulgaria, Checoslovaquia, Francia, Grecia, Holanda, Hungría, Irlanda, Italia, Suecia, fijan la mayoría de edad penal a los dieciocho años.

En mi modesta opinión encuentro más acertado el criterio utilizado en Suiza que establece un amplio margen dentro de la mayoría de edad penal, estableciendo medidas especiales para las edades comprendidas entre dieciocho y veinticinco años.

Cierto que Alemania y Suiza son países con un desarrollo educativo

superior a España. Pero también es cierto que España está realizando un esfuerzo enorme en cuanto a escolarización se refiere y que pronto podremos disfrutar de sus frutos, sobre todo si se cuida el sistema educativo, sin descanso, mejorándolo como medida preventiva al problema planteado.

Está claro que independientemente de los componentes personales que pueden inducir con mayor facilidad a una conducta delictiva, son los medios en los que el menor se desarrolla los que incidirán en él de forma definitiva, adoptando determinadas actitudes sociales o antisociales dependiendo del grado de integración que como consecuencia de sus relaciones familiares, sus amistades y las escolares que haya adquirido.

Creo que elevar la mayor edad penal es congruente con una sociedad que tiene a un nivel de desarrollo económico con el resto de los países europeos y también es congruente como nuestra Constitución que establece como mayoría de edad la de los dieciocho años, y si es una incongruencia que una persona que no tiene capacidad para contratar, para votar, para casarse, sí sea responsable penal de sus actos y puede ingresar en prisión.

Desde luego, no ha de entenderse que con ello se releve de toda responsabilidad a los jóvenes, que habrán de asumir las consecuencias de sus actos. Pero creo que con un tratamiento bien diferente al que se da a los adultos. Convendrá analizar de que modos o formas se podrá llegar a garantizar una reeducación, está claro que no contamos con los medios adecuados pero sí también falla el instrumento legal, poco mejorará el tratamiento del menor.

Blanca Guergué
Jueza titular del Juzgado de 1ª Inst.
nº 2 de Manacor.

SERVEIS INSULARS, S.L.

Estamos a su servicio.

*Tel. 50 57 58 - 50 07 71
Obispo Llompart, 40
INCA*

jardineria grèvol

garden center

C/. General Franco, 29
07 550 - Son Servera (Mallorca)

Teléfono: 56 74 54 - 56 74 86
Fax 56 81 31

«Agrupación Gastronómica de Cala Millor, Delicias del Restaurante Es Llogaret, con el anfitrión Juan Meroño»

Jaume Robí

En esta ocasión la Agrupación Gastronómica de Cala Millor tuvo su habitual sorpresa de hermanamiento, digámoslo así, con los demás socios de acudir a la cita que había preparado con exquisito gusto Juan Meroño, con la ayuda claro está de las manos del Chef y ayudantes y su colaboradora en esta ocasión, su esposa.

Sin más, hay que decir su situación ya que, no es difícil encontrar el camino de este magnífico oasis dentro de la montaña carrionera sin olvidarnos de esos esplendorosos jardines, del cuidado césped que justo al lado de la piscina se encontraban dando vueltas con un ingenio artificio los tres, si tres asados corderitos, traídos exprofeso para esta ocasión de Valladolid y que en poco tiempo se los degullirían nuestros hambrientos paladares con sumo cuidado. Pero antes que todo esto ocurriera nos tuvimos que enfrentar a otro suculento buffet frío, en donde a cada plato más sabroso, que si el salmón, que si la ensalada de mejillones, esas gambas ¡qué gambas! de acompañamiento, etc. sin dejar de menospreciar todos los demás platos para re-

Todos los asistentes en el Rte. «Es Llogaret».

gocio de todos los asistentes.

Para acompañar todos estos platos eligió un vino blanco seco del Penedés de las Bodegas Parellada y para equilibrio con el cordero traído de Valladolid un Rioja GLORIOSO de las Bodegas Palacio de la reserva del

82, que según el enólogo Sr. Gelabert, para su paladar había estado demasiado tiempo en el roble.

En el postre una deliciosa ensaimada, tan olvidada por estos lares, rellena de una suave confitura de cabello de ángel con helado de almen-

INFORMATICA XOPET

- * Material en continuo
- * Trabajos de imprenta
- * Consumibles informáticos
- * Ordenadores
- * Material de oficina
- * Mobiliario de oficina
- * Seguridad de equipos

C/ MOLINS, 7

CALA MILLOR

TEL: 814174, 585989

FAX: 585723

Los famosos corderos de Valladolid.

El Enólogo Sr. Gelabert expresando sus referencias del vino servido.

dra también de cosecha propia, sin olvidarnos como no! del Cava Freixenet Brut para celebrar una vez más que esta hermandad sigue viviente con todos sus socios trabajando por ella.

Después de la exquisita comida que nos ofrecieron en ese entorno tan paradisíaco hubo una serie de discursos cortos en su mayoría e iniciados por el Presidente de la Agrupación, Manuel Serrano con un buen discurso por sus palabras de agradecimiento por las asistencias, para continuar con el enólogo Sr. Gelabert y vinatero de Manacor dando una serie de explicaciones de los vinos degustados a través de la comida, con sus pros y sus contras. Juan Meroño, dueño del restaurante «Es Llo-

garet» con sus buenas explicaciones, en especial que los corderos eran traídos de Valladolid, alguien preguntó sino eran buenos los de Mallorca, era broma por supuesto, llamando después al Chef que fue más aplaudido por sus buenos consejos en materia culinaria demostrando su saber hacer al lado de los fogones, quedando a la disposición de todos los presentes para cualquier duda o sugerencia que pudiera haber. Terminando todo ello con un final de agradecimiento a los presentes por parte de Juan Meroño, en especial a la Agrupación o Asociación Gastronómica de Cala Millor ya que según dijo, ¡es la que nos da el pan que comemos estos días!

Y ya sin nada más que contarles de esa maravillosa comida, sin olvidarnos del buen ambiente y tranquilidad que se respira por esos maravillosos parajes de «Es Llogaret», pero no podría dejar de nombrar a algunos de los asistentes entre ellos, Pepe de Ca's Torrador, Sion de Son Floriana, Pep Ros, Aurelio Ucendo, los de Ca s'Hereu, así como la prensa del Flor de Card de Sant Llorenç, Cala Millor 7 de la mano de Isabel Servera, por supuesto la Televisión Serverina, la de Manacor, Miquel Vives de Antena 3, Manacor comarcal con el Bernardo Galmés, Perlas y Cuevas, etc. y etc.... que dejó sin nombrar por aquello de la memoria que se va. Hasta otra.

PELUQUERIA TONI

...TU PELUQUERIA!!!

C/ Sol

Son Servera

Tel. 56 75 88

(Devora el Convent)

cércol

PAPERERIA • JUGUETERIA

Catalina Sancho Vives

C/. Orlandis, 1b

Tel. 56 73 63

07500 Son Servera

S'ha de fer bonda

Quan arriba a ca nostra un nou company se l'ha de rebre bé, però també és ell qui s'ha d'avesar a la gent amb qui conviurà.

Sobre tot si es tracta d'un quissó, haurem de tenir paciència. El primer que s'ha de fer és no embullar-lo i que vegi que compta amb el nostre suport.

Si l'hi facilitam un horari fixe de menjades (d'aigua sempre n'ha de tenir, perquè no es pot fer passar mai set a un convidat), ens serà més fàcil regular les seves deposicions. Abans de renyar un quissó per haver fet una «pixeradeta» a un racó, ha de pensar que vostè ha duit «paquete» molt de temps. La solució podria esser treure'l constantment a passejar o tenir un lloc aposta a on noltros l'hi durem tot d'una que vegem senyal que vol començar a fer les feines. Això ho farem fins que ell n'a-

prengui sol. La millor manera de renyar un animal en cas de compixar aquí on no toca o d'espenyar qualque cossiòl és amb un diari un poc amastegat, que faci renou però no mal. La verga de bou que tenim per la senyora val més no assejar-la al ca.

Els cans creixen segons els educa l'amo; si aquest és un burot, que no li demani meravelles.

D'altra banda, si un té paciència, s'hi entretén i el comprèn mos sor-

prendrem del que pot arribar a fer.

Referent al bateig, val més un nom curt, que se'n pugui recordar l'amo, que un de llarg, perquè el ca respon més als cops de veu.

Quan el quissó ha crescut un poquet més, ja notarem diferències de comportament entre mascles i femelles, però d'això ja en parlarem més endavant. A fer bonda!

Joan Morey Obrador
Joan Gili Pascual

Bar

CAN XOROI

**LAS NOCHES DE VERBENA DISPONEMOS
DE CENA EN PLATOS COMBINADOS
(Abierto las 24 horas)**

SON SERVERA

TEL. 56 71 48

Jesucristo el camino difícil

Cuando hablamos de seguir a Jesús y pensamos lo que ello conlleva, nos damos cuenta que no es fácil. Las razones son muy claras. Sabemos y vemos en lo profundo de nuestro ser y pensamos que todavía no es el momento. ¿Por qué no es el momento? Porque sabemos que tomar una decisión por Cristo implica, de una manera parcial, que no estamos preparados para ello.

Uno de los puntos principales es: ¿Qué dirán mis padres? ¿qué dirá mi familia? ¿qué dirán mis amigos? ¿qué pensará la gente que me rodea? Primer rechazo, el que dirán. Otro punto es el sexual, sobre todo cuando recordamos los mandamientos: «No desearás la mujer de tu prójimo», cuando pensamos así, lo primero que nos viene a la mente es: Ser creyente debe de ser de lo más aburrido. Segundo rechazo: otro pensamiento es: ¿quién me verá a mí de santito, con una Biblia bajo el brazo y de puerta en puerta predicando el Evangelio?

No, eso no es para mí. Cuando vemos este conjunto de cosas o impedimentos, decidimos, en nuestro corazón que no hay Dios. Es lo más fácil que se nos ocurre, para salir del paso. Pero cuando hablamos con un amigo o vecino, no nos damos cuenta que en nuestra conversación hemos nombrado muchas veces el nombre de Dios, pero eso sí, sólo para blasfemar su nombre, y sólo cuando blasfeamos damos sentida a nuestra conversación. Y después de haber blasfemado nos encontramos muy a gusto y casi como verdaderos hombres. Tu que dices que no hay Dios: ¿Por qué blasfemas su nombre? ¿por qué te escondes detrás de tí, queriendo ocultar la verdad y la realidad de tu vida? Tu sabes que no podrás esconderte de Dios, porque donde quiera que te escondas, El sabe donde estás.

En Lucas (L. 14:26) nos habla Jesús diciendo: «Si alguno viene a mí, y no aborrece a su padre, y madre, y mujer, e hijos y hermanas, y aún su propia vida, no puede ser mi discí-

pulo».

Palabras muy duras son esas si lo miramos desde el punto de vista del propio yo, pero si le hubiéramos conocido personalmente, si hubiéramos entendido el mensaje de amor, si conociéramos sus pensamientos, si supiéramos cuáles son sus anhelos, sus preocupaciones. Si entendiéramos sus razones NO hay impedimentos, en este punto, que puedan estorbar. No habría excusa que pudiéramos dar. No podríamos negar. No podríamos dudar. No habría nadie que pudiera convencernos de lo contrario, ya que, ciertísimamente lo tendríamos claro.

Negar a Dios es lo fácil. Vivir una vida fácil sin preocupaciones. Luchamos de sol a sol para tener una casa, coche... Gastamos nuestra vida sacando nuestros hijos adelante. Cuando te miras al espejo te das cuenta de que los años pasan y tu vejez a la vuelta de la esquina. Entonces te das cuenta de lo poquita cosa que somos y te preguntas: ¿quién soy? ¿qué

C.B. N.I.F. E 07572464
Calle Juana Roca, 37
Tel. 56 78 81
07550 SON SERVERA

**-VENTA DE MOTOS
-TODAS LAS MARCAS
-BICICLETAS DE
MONTAÑA**

**... HONDA
... SUZUKI
... YAMAHA**

¡¡ATREVETE!!

o aquí? ¿es ésta la finalidad de la vida? ¿así se acaba todo en un abrir y cerrar de ojos?

Hay esperanza, hay una última oportunidad. Esta oportunidad es Jesucristo. En El está la salvación, en El está la vida, en El está el perdón de los pecados, en El está la vida eterna.

¿Dices que no hay Dios. Yo soy yo, yo no creo en nada. Lástima y lástima porque hacernos a nosotros mismos lo que realmente no somos, olvidando lo que no sentimos. Intentemos quedar bien delante de los demás. Cojamos opiniones asimilándolas para nosotros mismos y apañemos ser lo que no somos. Tenemos que aprender a vivir con nuestra opinión y nuestra manera de vivir.

Cuando estamos en nuestra cama solos, los demás duermen, o estamos solos nos encontramos a nosotros mismos, a nuestro yo. Entonces tenemos el miedo de nuestra soledad y nos damos cuenta que aunque rodee tanta y tantas gentes, estamos terriblemente solos.

En el miedo de nuestra soledad, empezamos a recitar una oración, y

en apariencia se reconforta el alma. Sinceramente y en lo más profundo de tu corazón sabes que hay Dios y eso tu lo sabes aunque digas que no.

Apelo a ti, en el amor de nuestro señor Jesucristo, para que medites y busques. Tu sabes que El te ama y te espera. El tuvo misericordia de mí y perdonó todos mis pecados. También tiene misericordia para tí y espera que tu vayas a El para perdonarte tus pecados. El derramó su sangre también por tí. No importa lo que hayas hecho. No importa la cantidad de fallos que hayas cometido. El te espera con los brazos abiertos para perdonarte, si vas a El con arrepentimiento en tu corazón.

Cuando perdemos a un ser querido, nos duele tanto que en nuestra desesperación, decimos en nuestro corazón que no hay Dios. Decimos esto, porque bajo nuestra comprensión y capacidad no podemos alcanzar cuáles son las razones que mueven a Dios para hacernos esto. Se que es tremendo perder a los padres, abuelos o hijos.

En Génesis 2:17 «Mas del árbol de la ciencia del bien y del mal no comerás; porque el día que de él comieres, ciertamente morirás». A

quién daremos la culpa de que los hombres mueran. El mismo hombre puso las reglas, por lo tanto no reprochemos a Dios lo que el hombre mismo se ha impuesto.

Pero así como la muerte vino por un hombre ¿Adán? También vino la vida por Jesucristo.

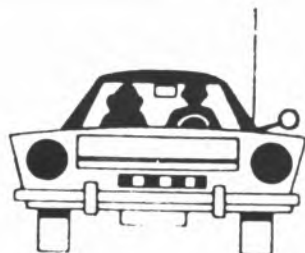
En S. Juan 3:16 «Porque de tal manera amó Dios al mundo, que ha dado a su Hijo unigénito, para que todo aquél que en El cree, no se pierda, más tenga una vida eterna.

¡Qué grande es el amor de Dios! Que no escatimó ni a su propio Hijo, para que nosotros, los que creemos en su nombre y los que guardamos su palabra y ponemos por obra sus mandamientos seamos salvados y tengamos vida eterna. Tu también tienes la misma oportunidad que yo he tenido de ser salvo. Cristo no sólo murió por mí, sinó también por tí. Ven a Jesús porque El es el camino y la verdad y la vida.

Dios te ha amado como tu no sabes. Ven El te espera.

QUE EL SEÑOR TE BENDIGA.

*Para más información: Francisco Pérez. Teléfono: 56 71 48

Autoescuela SON SERVERA

A SU DISPOSICION PARA LA
OBTENCION DE:

SEGUROS

(Vehículos, vivienda, locales comerciales, etc.)

* LICENCIA CICLOMOTOR (14 años)

* CARNET DE CONDUCIR:

- A1: Motocicletas hasta 75 cc (16 años)
- A2: Motocicletas cilindrada superior (18 años)
- B1: Turismos (18 años)
- B2: Ambulancias, Taxis, etc. (18 años)
- C1: Camiones (18 años)

CAMION PROPIO PARA PRACTICAS

C/ Mayor, 2
Tel. 56 71 12
SON SERVERA

Avd. J. Servera Camps, 39
Tel. 58 66 69
CALA MILLOR

RESTAURANT

Ses Roques

LES FELICITA LAS FIESTAS
A LA VEZ QUE LES OFRECE
SUS MEJORES PLATOS

Tel. 58 65 42

CLINICA-DENTAL HISPANO-NORDICA

en CALA MILLOR

ESPECIALISTAS EN:

ORTODONCIA (Alineación de las piezas dentales)
PERIODONCIA (Tratamiento de encías
y movilidad dental)
ODONTOPEDIATRIA (Niños)
ENDODONCIAS (Desvitalizaciones)
IMPLANTOLOGIA
PROTETICA

---

*Miembros del Colegio de Odontólogos de
Barcelona, Baleares y Escandinavia*

HORARIO DE VISITA:

*De lunes a sábado,
de 9 a 13 y de 16 a 20 h.*

C/ Primavera nº 1-1º

(frente Hotel Verónica)

Teléfono: 58 56 98

SA FONT

**dóna l'enhorabona a tots els culés, a la vegada que
desitja que aquests dos títols siguin els primers
d'una llarga sèrie**

VISCA EL BARÇA!

**Universitat de les
Illes Balears**
Gerència

SA FONT
D. SANTIAGO SEVILLANO
PERE ANTONI SERVERA, 38
07550 SON SERVERA

Esta Universidad está interesada en la suscripción de su publicación, le rogamos nos informen de la periodicidad de la misma y su precio.

Remitir información a :
Universidad Gerencia
a la atención de Matilde Bermúdez
C/. Miguel de los Santos Oliver, 2
07012 Palma de Mallorca

Nota

Ens sentim molt orgullosos de que les més altes institucions Culturals i del Sebre de les Balears estiguin interessades per a la nostra modesta revista. Això ens dóna ales per continuar per aquest camí de la comunicació amb serietat i rigor.

Sa Font

Atentamente.

Matilde Bermúdez
Responsable de Area.

Restaurante Bar

PORT - VELL

Cruce Costa de los Pinos
Son Servera (Mallorca)

Reservas al
Tel. 56 79 02

Ajuntament de Son Servera

L'equip de govern convida al grup del Partit Popular perquè, dintre d'un marc de col·laboració i responsabilització en les decisions municipals, pugui formar part amb veu i vot d'una comissió que s'encarregarà de l'estudi de les infraccions urbanístiques i la decisió de les sancions a imposar.

Dita comissió estarà formada pel Secretari i dos Regidors de cada grup polític: PSOE, UIM, CDS i PP.

S'intentarà consensuar els temes, i si això no fos possible es passarà a votació, podent els components votar favorable, desfavorable o abstenció, aixecant acte del resultat de la mateixa.

Esperam una resposta positiva per part del seu grup a la vegada que deixam la porta oberta a la creació de comissions per a l'estudi de qualsevol tema municipal que sigui del seu interès.

Esperam al mateix temps que aquest pas sigui el primer d'un camí cap a una nova concepció de la manera de fer política mitjançant la qual qualsevol representant municipal tenguí opció a defensar el seu punt de vista i fer així més enriquidor el debat sobre els problemes que afecten a Son Servera.

D. FRANCISCO BARRACHINA LLANERAS,
Portavoz Grupo Municipal del Partido Popular

Francisco Barrachina Llaneras, en nombre y representación del PP-UM de Son Servera agradece la invitación formulada por el equipo de gobierno de este Ayuntamiento en el sentido de participar en una futura comisión de estudio y posibles sanciones urbanísticas.

El grupo que yo represento siente no poder aceptar su proposición al entender que el actual equipo de gobierno pretende en la cuestión urbanística, así como en las demás actuaciones políticas, lo mejor para nuestro municipio, al igual que hacemos los integrantes de mi grupo; no obstante consideramos que entre su visión de política urbanística y la nuestra existen matices divergentes lo que hace insalvable, a nuestro entender, poder converger en la aplicación de sanciones.

Hacemos votos, no obstante, para que este equipo de gobierno, que V.I. preside, siga por este nuevo camino de intentar el consenso, al tiempo que aprovecho esta oportunidad para reiterarle que sí en materia urbanística, al igual que en las demás, hacen Vds. que se cumpla con igualdad y justicia la normativa vigente, tendrán no solamente nuestro apoyo, sino también nuestro mayor reconocimiento y admiración.

Y, que duda cabe, la de todo el pueblo.

Son Servera a dos de junio de mil novecientos noventa y dos.

Fdo. Francisco Barrachina Llaneras

Ilmo. Sr. Alcalde-Presidente del Ayuntamiento de Son Servera

PASTELERIA PANADERIA

SALON DE TÉ
García

C/. Elisa Servera, 2 - Son Servera - Tel. 56 73 55.

**ESPECIALIDAD EN BAUTIZOS,
BODAS Y COMUNIONES**

**HERRERIA
MARTINEZ**

**Forja y artesanía
SOMOS ESPECIALISTAS**

C/ San Antonio

Tel. 56 75 16

SON SERVERA

Centre d'Educació d'Adults

Un any més arriba l'acabament dels cursos del Centre d'Adults de Son Servera. Ja fa sis anys que organitzam distintes activitats dirigides a les persones majors de 16 anys del nostre Municipi. Creim que ha arribat el moment de fer un petit balanç de la tasca realitzada i el que ha suposat pel nostre poble.

Al llarg d'aquest temps hem intentat que les ofertes dels cursos i tallers donàs resposta a les necessitats del nostre municipi.

El fet que a Son Servera l'economia es basi en el sector turístic fa que durant l'hivern la gent disposi de temps lliure per assistir al centre.

El nostre projecte planifica distints tipus d'actuacions amb objectius diferents:

-Per una part, les activitats de formació que van dirigides a aquells col·lectius que persegueixen una millora personal i/o laboral.

Així s'han realitzat dins la:

*Formació Acadèmica els següents cursos: Certificat d'escolaritat, Ortografia; Càlcul Bàsic; Graduat Escolar, dos nivells; Formació Professional (F.P.); Accés a la Universitat.

*Formació Ocupacional/Professional: Recepció; Cuina; Alemany; Anglès; Informàtica; Comptabilitat.

Per altra part, es duen a terme activitats d'Oci i Temps Lliure: Ceràmica; Decoració, Punt Mallorquí; Tall i confecció; Gimnàstica de manteniment; Ioga; Cuina; Cuina Mallorquina.

Malgrat que el nostre programa d'adults contempla

una gran varietat de cursos i de tallers, intentarem ampliar les nostres ofertes el proper curs.

Aprofitam l'avinentsa per desitjar-vos unes bones festes de Sant Joan.

Fins el proper curs.

Centre d'Educació d'Adults

Muestra gastronómica

A lo largo de los días 18, 19 y 20 de Septiembre se desarrollará la III Muestra Gastronómica de Llevant, patrocinada y organizada por la Agrupación Gastronómica de nuestra Badia de Llevant. Ni que decir tiene que esta muestra gastronómica supone un gran esfuerzo para los organizadores que han de poner toda la carne en el asador si quieren que sea un éxito como viene siendo habitual año tras año.

Poca es la participación de ls Ayuntamientos en la realización de esta exposición, y prácticamente nula la del recién estrenado Patronato de Turismo, según las informaciones que tenemos. Sería deseable que analizaran lo que suponen actos de este tipo y Patronato y Ayuntamientos se volcarán en este tipo de promociones bien hechas.

Actos de carácter culinario, conferencias sobre gastronomía y vinos, etc., serán complementos ideales de estas jornadas, con conferenciantes de las tallas de Irizar, Esteva, Koldo, etc.

Es fácil augurar un tremendo éxito a esta muestra.

Autoescola CÀNOVES

- Serietat professional
- Resultats d'aprovat
d'exàmens dels millors
de Mallorca

C/ Joana Roca   Tel. 56 79 90
SON SERVERA

**Elèctrica
Son Servera S.L.**

- Instal·lacions elèctriques a tota classe d'edificis**
- Electrificacions rurals.**
- Instal·lacions Antenes T.V.**
- Instal·lacions porters automàtics**
- Instal·lacions musical**
- Servei de 24 h. de reparacions**
- Canvis de corrent a 220 V.**
- Pressuposts sense compromís.**

Tel. 81 70 46
Fax 81 70 46 Man.
Urgències: Tel. 56 80 03

C/ Presbítero Pentinat
07550 SON SERVERA

El símbol desitjat

Quan veig una colometa
pens si és la de la pau,
mir si porta la rameta
a n'el bec, sota el cel blau.

Més l'au que passa lleugera
sense el símbol enyorat,
sembla que diu llastimera:
Car l'espera no ha acabat.

El Senyor voldrà que un jorn
que no es lluny en el futur,
resplendesqui al nostre entorn
la torxa de clara llum.

Car mentre dins nostre cor
servem amb Ell l'esperança,
la gran diada ¡vendrà!
fruitint joia i benaurança

Desembre de 1986
Joana M' Bordoy i Espina

Médico de refuerzo de verano

A partir del próximo 15 de junio, el Dr. ROMAN PALMER pasará consulta en la Unidad Básica de Cala Millor, C/ Molins, 15.

Se ruega solicitar hora al teléfono 56 71 68 (CITA PREVIA).

Horario: LUNES, MARTES, JUEVES y VIERNES, de 15 a 19 horas (tardes).

Miércoles: de 9 a 15 horas (mañanas)

URGENCIAS: Acudir al Centro de Salud de Llevant, C/ Lepanto, 18 - SON SERVERA.

Partido homenaje

Julián Murillo

fútbol en homenaje y recuerdo del que fuera gran persona y fenomenal jugador del Badía Julián Murillo. Jugarán la actual plantilla del club contra una selección de jugadores que en algún momento de su carrera deportiva jugaron con Julián. Se espera que para este motivo encuentren la afición y los muchos amigos del querido jugador asistan al encuentro.

El partido se disputará a las 18'30 horas.

El próximo 27 de Junio se jugará un partido de

Exposició de Pintures

Ferre i Andreu

Del 20 al 30 de Juny

Horari:

Diari de 19 h. a 21 h.

Festius de 18h. a 22 h.

SON SERVERA

Con motivo de las pasadas elecciones municipales el anterior Consistorio hizo en Cala Millor unas rampas para que los carritos de los disminuidos físicos pudieran circular por las calles sin necesidad de ayuda de otras personas, pero como la mayoría de las cosas que hicieron, lo hicieron mal, les dieron una pendiente del 45% con lo que como los bordillos son de nueva colocación la «parida» ha sido de ordago a pares, señores Amics de Cala Bona, serlo también de Cala Millor y arreglad este pequeño desaguisado.

***

El Barça ya es campeón de la copa de Europa de campeones de liga, y yo no sería un buen «culé» si desde esta sección no felicitara a todos los simpatizantes del club que se que son en el Municipio. «Visca el Barça»

***

Para follón, el que se puede liar en Izquierda Unida si los renovadores no firman el acta de federación como dice Castellanos, si es que al final se nota que la cabra tira al monte.

Rojo

Panadería *Pastelería* *Croisantería*
Paseo Marítimo, 40

Paseo Marítimo, 40 - Tel. 81 40 61 - CALA BONA

BAR S'AGUAIT

! Bar
 ! Cafeteria
 ! Hamburgueseria
 ! Pollos al ast
 ! Platos combinados

C/. Molins, 24 - Tel. 58 59 89 - CALA MILLOR

El Badia al día

Se acabó la sufrida temporada 91-92 y con ella todos sus problemas, (eso no significa el fin de los mismos) pero la afición tiene que estar muy contenta del papel realizado por el primer equipo, demostrando su honradez, deportividad y unión en las horas difíciles y de la cantera que con dicha temporada el BADIA ha sido un equipo difícil de batir y que en el conjunto de su actuación ha sido bastante regular, empezará la temporada 92-93 pero parece ser que con otros aires, ya que el conjunto bermellón estrena presidente y una flamante directiva, a buen seguro que en sus manos

estará olvidar el pasado, hacer borrón y cuenta nueva, en el poco tiempo que se estrenó directiva

tienen grandes dosis de renovación y de que el BADIA no sólo sea el equipo gallito de la temporada,

sinó que también pueda conseguir títulos y dejar de pasar penas, los jugadores y la afición se lo merecen

NIEVES

OBJETOS DE REGALO

Pedro Antonio Servera, 20 - Tel 56 74 43 - 07550 SON SERVERA

MERCERIA

Punt i fil

**ES FAN ENCÀRRECS DE BRODATS
I DE TELES MALLORQUINES**

56 76 34

**C/. Inmaculada, 4
SON SERVERA**

odo, por eso desde este apartado le damos nuestro voto de confianza y de que los nuevos proyectos de su presidente D. Juan Pallicer se hagan realidad, con la ayuda de todos se conseguirá.

Pero antes de terminar vamos a hacer un breve epaso de como han terminado nuestros equipos, desde el primer equipo hasta los benjamines y podremos apreciar que el trabajo realizado por técnicos y jugadores ha sido muy positivo.

Tengo que especificar que a la hora de escribir

esta crónica no hemos recibido la clasificación final de los juveniles y cadetes, por parte de la F.B.F.

El primer equipo que milita como todos sabemos en la 3ª división nacional (grupo balear) acabó de la siguiente forma después de jugar su último partido liguero frente al Playas de Calvià y que perdió por 2-1 y que acabó en décimo lugar de la table con 38 partidos jugados, 13 ganados, 13 empatados, 12 perdidos, 50 goles a favor y 41 en contra, 39 puntos y 1 positivo, sin duda el más

regular de su categoría, los juveniles y cadetes como hemos dicho no hemos recibido la clasificación final, los infantiles, que después de jugar su último partido liguero frente al España de Lluçmajor y que ganaron por un rotundo 1-13 quedaron de la siguiente forma. Sectos con 30 partidos jugados, 19 ganados, 4 empates y 6 derrotas con 100 goles a favor y 45 en contra, con 42 puntos, los benjamines de la mano del tandem Nebot y Nebot terminaron la temporada como lo hacen los grandes ganando al Vilafranca por 6-1 logrando su puesto en

la clasificación final como sigue, 32 partidos jugados en sexto lugar de la table, con 22 grandes, cero empates y 10 perdidos, 116 goles a favor, 55 en contra y 44 puntos, que más se puede pedir incluyendo a los juveniles que acabaron terceros o cuartos y los cadetes que terminaron quintos o sextos. La temporada pues ha sido de un auténtico chapó para los jugadores de todas las plantillas, ojalá podamos decir lo mismo de su nueva directiva al final de la temporada 92-93, felicitades BADIA y andavant.

TABERNA GALLEGA

*ESPECIALIDAD EN PULPO
TAPAS VARIADAS
RIBEIRO*

Calvo Sotelo, 11
Tel: 56 71 81

Son Servera

LIBRERIA SANTIAGO

- PRENSA, PAPALERIA Y LIBROS
- MATERIAL DE INFORMATICA
- MATERIAL DE OFICINA
- PAPEL DE ORDENADOR Y FAX

RESERVAMOS LIBROS PARA EL PROXIMO CURSO

SON SERVERA

TL. 56 73 13

iii Y MIRA QUE OFERTAS !!!

En su establecimiento **expert**

Calvo Sotelo, 34
Son Servera - Tel. 56 71 66

S. Quevedo

FRIGORIFICO ASPES CD 2360 BX

360 Lts. de capacidad
Congelación 4,5 Kg./24 h.
Puertas reversibles

59.900 Pts.

COMBI THOMSON 3P

245 Lts. de capacidad
congelación 8Kg./24 h.
2 motores, compartimento especial
de 0 a +3°C. con termostato
independiente.

119.900 Pts.

POR LA COMPRA DE ESTE COMBI UN
MAGNIFICO MICROONDAS DE REGALO
Mod. - M2201 EX - 21 Lts. y Plato giratorio.

LAVADORA ARISTON AV 537 T

5Kg. 16 programas
Termostato
Media carga
Exclusión de centrifugado

59.900 Pts.

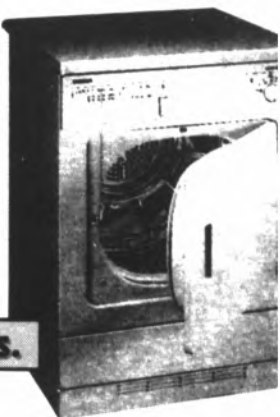

3 años
de garantía

SECADORA SIEMENS SUPREMA 42310

Salida de aire
Giro alternativo
Programa manual

69.900 Pts.

CAMARA DE VIDEO SAMSUNG VCE 805 P

92.900 Pts.

Sistema 8 m/m, Zoom motorizado x8
Obturador 1/4000, Macro, 3 lux

COMPACTO PHILIPS AS 9410

29.900 Pts.

Sintonizador con 20 presintonías
Plato simiautomático
Doble pletina, copia alta velocidad
Ecuilizador de 3 bandas, Potencia 2 x 30 W.

En productos
seleccionados

Compre sus electrodomesticos
ahora y pague en 3 años

CREDITO INSTANTANEO

UNA EXCLUSIVA EN TU TIENDA

expert

Suben y bajan

SUBEN.- El club de tenis Can Simó que con sus importantes torneos a nivel local, regional y nacional, está logrando subir en categoría, siendo uno de los clubs de tenis más punteros de España, sólo tenemos que hacer un pequeño repaso a su historial y podemos apreciar la gran cantidad de jugadores a nivel nacional que han pasado por sus inmejorables pistas e instalaciones, esperemos que sigan la misma línea ascendente ya que ponen el nombre de Cala Millor y S. Servera

en el listón más alto, enhorabuena a su directiva.

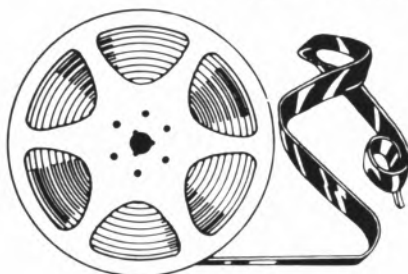
BAJAN.- Pues no sabemos si bajarlo mucho o poco, pero el caso de las carreras de velocidad en motos que se tenían que celebrar en Cala Millor, parece ser que no se harán realidad, no hay culpable fijo, ya que tanto organizadores como el consistorio se pasan la pelota (como si de un partido de tenis se tratara), el caso es que el consistorio en representación de su concejal de deportes T. Canovas, aumen-

ta y con razón que si se hace en Sa Coma como el año pasado, no se subvenciona ya que no pertenece al municipio de S. Servera y en dicho municipio no existe circuito, quizás el único posible que se podría utilizar era en Son Floriana, pero una mano negra haciendo daño a este bello deporte ha dicho que no se, los organizadores están que trinan y su parte de razón tendrán ya que habían puesto mucha ilusión en dicho evento. Sería un tema del que hablar largo y tendido, quizás

cabe recordar el tremendo y rotundo éxito que estas carreras tuvieron el año pasado, tanto de pilotos, equipos, organización y de espectadores, total que tendremos que vivir de los recuerdos ya que en esta edición las ilusiones se han esfumado y nuestros pilotos locales como siempre tendrán que irse fuera para demostrar lo que valen y poner el nombre de Son Servera donde se merece, estar en lo más alto, pero por problemas burocráticos no se hará realidad.

VIDEO SON SERVERA

VIDEOREPORTAJES EN GENERAL

Tel.
56 81 96

SUPERMERCADO

ALD

SON SERVERA

C/. Prebistero Pentinat, 3 - Tel. 56 71 76

**ALIMENTOS CONGELADOS, CARNES FRESCAS
Y FRUTERIA**

Mª Francisca Artigues, medalla de bronce en el Campeonato de España sub-17 de judo

Mª Francisca es una chica de 15 años y es natural de Artá, entrena el judo en el Club Renshinkan, se desplaza dos días por semana para entrenar en el club de Manacor, los otros los combina en su pueblo natal, C. Ratjada y S. Servera.

Lo que parecía un sueño o bien algo imposible se acaba de cumplir, este pasado domingo en Getafe (Madrid) se proclamaba tercera de España de la categoría de menos de 66 kg. tras superar cinco rondas eliminatorias, y por supuesto vencer a casi todas sus rivales, sólo perdió con una, con la campeona según me comentó su profesor Pep Mascaró cometió un gran error al dejar agarrar a su rival por detrás del cuello, aunque esta rival le superase en más de 30 cnt. de estatura y al intentar rectificarlo ya fue tarde, su adversaria tenía un mejor dominio y con la rapidez y precisión que tiene que tener todo campeón, marcó una puntuación a Mª Francisca que ya

no pudo recuperar.

-¿Cuántas horas le dedicas a tu entreno?

-Cuatro o cinco días en tiempo de competición, alrededor de dos horas diarias de judo.

-¿Cómo combinas los entrenos con los estudios?

-Haciendo jornada intensiva en el instituto puedo estudiar por las tardes, y así entreno por las noches.

-¿Cómo viste el Cto. de España?

-Es una experiencia muy

-¿Mª Francisca, a qué edad empezaste a hacer judo?

-A los 7 años en Artá y conmigo empezaron muchas amigas más, pero en estos momentos soy la única judoka femenina que queda.

-¿Por qué el judo y no otro deporte?

-En esa edad no tenía las ideas muy claras y influida por mis amigas especialmente por mis padres a los cuales les debo que siga en este deporte, llegué al mundo del judo.

positiva y si hablamos el nivel de las Baleares es muy inferior al de la Península, por eso nos tenemos que esforzar cada día más.

-¿Cual fue tu adversaria más difícil?

-Bueno hice cinco combates los tres primeros los gané por ippon, el cuarto lo perdí con la que quedó campeona y el quinto y el que fue decisivo para obtener el bronce fue el mas difícil pero en todo momento tuve el combate controlado ganándolo por koka.

-¿Esperabas obtener este resultado, ser la 3^a de España?

-La verdad no me lo esperaba pero siempre tienes este sueño que se puede hacer realidad, y por eso me esfuerzo en cada entreno para hacer una competición mejor.

-¿Cual es tu objetivo inmediato en el campo del judo?

-Sacarme el cinto negro y prepararme para la competición sub 19 que se celebrará en Noviembre.

BOWLING - CLUB - BAR

Paseo Marítimo, 16. CALA MILLOR

Dirección: Pepe Barrientos

NUESTRA ESPECIALIDAD:

NUESTROS SERVICIOS: Pistas bolos, mesas ping pong, Scalextric, billares y dardos.

¡Como gran novedad ponemos a su disposición un area infantil totalmente gratuita donde sus hijos se divertirán!

TAMBIEN HACEMOS PA AMB OLI

Abierto todos los días a partir de las 10 de la mañana

GABRIEL BLANQUER BARCELO

Agente de Seguros Colegiado n.º 22.775

Av. J. Servera Camps, 46
Tels. 58 58 80 - 60

07560 CALA MILLOR
SON SERVERA (Mallorca)

SEGUROS

Operamos con cualquier compañía, de modo que las cuotas y las coberturas ofertadas sean siempre las más convenientes para nuestros clientes.

DE FORMA HABITUAL, SE CONTRARAN LAS POLIZAS CON:

- * MUTUA GENERAL DE SEGUROS (todos los ramos)
- * MULTI NACIONAL ASEGURADORA (todos los ramos)
- * A.G.F. (todos los ramos)
- * LA PREVISION MALLORQUINA (Enfermedad y Acctes. Profes.)
- * SANITAS (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)
- * ALIANZA (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)
- * SEGURO DE «REEMBOLSO DE GASTOS HOSPITALARIOS Y EXTRA-HOSPITALARIOS»

RAMOS: Vehículos, Multirriesgos (Hogar, Industria y/o Comercio), Comunidades, Responsabilidad Civil General, Asistencia Sanitaria, Vida y Combinados, Accidentes Individuales y Colectivos (Colegios), Planes de Jubilación y Planes de Pensiones, etc.

NUEVO ROVER SERIE 100

TODO EL PODER DE LOS GRANDES ROVER.

Admiralo. Es el nuevo ROVER Serie 100. Un pequeño con todo el poder de los grandes ROVER. Porque cuenta con la más avanzada tecnología en su nuevo motor Serie K —16 V en el GTi— construido en aleación ligera, que le proporciona hasta 95 CV de potencia. Para darte todo lo que le pidas.

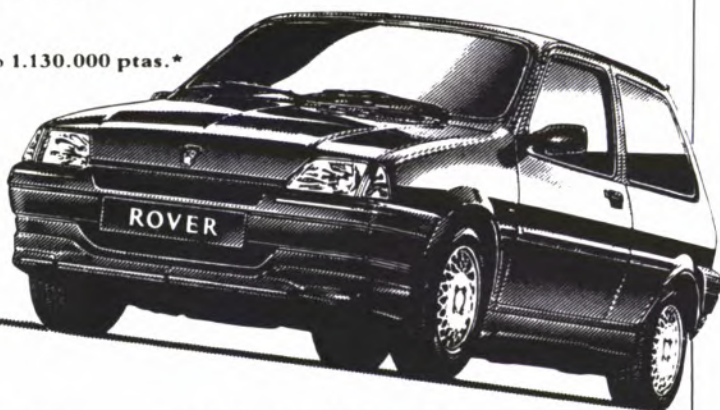
Y lleva un equipamiento tan exclusivo como tú.

Atrévete con él. Es un ROVER 100 x 100. Desde sólo 1.130.000 ptas.*

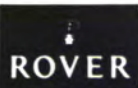
NUEVO ROVER SERIE 100

ROVER 100 x 100

ROVER
GERMANS ALCOVER, S.A.

C/. Capità Cortes, 69
Tels. 55 24 38 - 55 04 94
07500 MANACOR

* Precio final recomendado, IVA y transporte incluidos.

V JERONIMO VIVES E HIJOS

0346

CARLES COSTA SALC
PRINCESA, 24
07240 SANT JOAN
BALEARS

**La Empresa J. Vives e hijos al completo les desea
unas felices fiestas de San Juan**

JERONIMO VIVES E HIJOS, S.A.
MATERIALES DE CONSTRUCCIÓN

A su disposición en Son Servera y Cala Millor